

Талант — це праця, знання — це сила

універсум

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 10 (188) грудень 2023 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Дорогі ФРАНКІВЦІ! Щиро вітаю з майбутнім Різдвом Христовим та Новим роком!

У передноворічний час кожен з нас підбиває підсумки року, що минає, зупиняється і, як ніколи, відчуває важливість родинного тепла та щирості відносин. Наш рік був наповнений різним: і вітніми, світлими моментами, і труднощами та випробуваннями, але ми виявили справжню силу колективу. Разом ми не просто колеги, а справжня родина, яка творить дива у нашій професії. Ми формуємо університетську спільноту, співтовариство однодумців, у яке кожен вносить свою неповторну ноту.

Дорогі колеги, у ці святкові дні, коли все наповнене теплом та світлом, я хочу висловити найщиріші слова вдячності кожному з вас. Ваша відданість та енергія надихають. Зустрічайте ці дні з радістю та оптимізмом, знаючи, що ми разом творимо наш спільний успіх.

Бажаю вам радості, здоров'я та тепла у кожному дні. Вам та вашим родинам міцного здоров'я, щастя, сімейного благополуччя, добра і миру. Нехай ці величні зимові свята, як і всі дні наступного року, будуть щедрими на любов, взаєморозуміння і повагу, а Різдвяна Зоря запалить у ваших серцях вогонь віри, надії і впевненості у здійсненні найзаповітніших бажань! Нехай диво народження Ісуса Христа вселяє віру і впевненість у майбутнє, а рік майбутній буде щедрим на успіхи та принесе із собою таку довгоочікувану ПЕРЕМОГУ!

Завжди ваша – Галина Киричук

Лист до тата на небо...

Привіт, татусю, це твоя Даринка!
Сьогодні в школі пишемо листи ...
На площі вже встановлена ялинка,
Але ми із мамою не будемо іти.
А знаєш, та ялинка гарно сяє!
Її привіз якийсь поважний гість!
А мама чорну хустку не знімає,
Зітхає тяжко і чомусь не їсть ...
Бабуся вчора плакала тихенько.
А я вже сильна - плачу лиш вночі!
І навіть, якщо вибухи близьенько,
Кажу собі: «Все добре, не кричи».
Зі мною спить ведмедик іграшковий,
Мені його Наталочка дала.
У неї тато, як і ти - військовий,
Але його сім'я ще не знайшла ...
Якщо ви з ним зустрінетесь на хмарці,
То передай, прошу, таких новин:
Родила мама братика Наталці!
Скажи, будь ласка, в нього вже є син!
Тобі сподобались принесені троянди?
Можливо їх присипало сніжком ...
Вони яскраві, як оті гірлянди,
Що весело палають за вікном!
Бувай, татусю, я не забуваю!
Але так тяжко від очих нещастя ...
Цей лист віддам святому Миколаю,
А він тобі на небі передасть!...

© Вікторія Струпинська

Вітаємо

Із великою вдячністю студенти 33 групи денної форми навчання спеціальності «Початкова освіта» висловлюють теплі вітання надзвичайно працьовитому та мудрому куратору Наталії Анатоліївні Басюк із майбутнім 2024 роком!

Студентські роки – це час не лише навчання, але й відкриттів та дружби. Ваша підтримка і наставництво виявилися невід'ємними для нашого особистісного та академічного зростання. Ви стали нашим надійним радником, допомогли нам адаптуватися та розкрити власний потенціал.

Наталіє Анатоліївно! Ваша безцінна підтримка завжди супроводжує нас і ми висловлюємо глибоку вдячність за Ваш величезний внесок у наше студентське життя.

Нехай наступний рік принесе Вам не лише радість, але й численні моменти незабутніх вражень та нові можливості для самореалізації та професійного зростання.

Зичимо Вам міцного здоров'я, мирного неба над головою, успіхів у всіх починаннях та безмежного ентузіазму у благородній справі, яку Ви робите.

З величезною повагою, теплом та любов'ю. Ваші студенти.

Увага: конкурс! ► 14-15 стор.

Редакція студентсько-викладацької газети «Універсум» спільно з парламентом Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка оголошують конкурс фотографій на тему «Українська дівчина в українській хустці».

До конкурсу приймаються фотографії ліцеїсток та студенток в українських хустках.

Фотографії приймаються виключно у електронному вигляді, бажано у форматі jpg.

Файл фотографії має бути підписаний прізвищем, ім'ям та класом/номером групи конкурсанти.

Учасниці-студентки, які приєднуються до конкурсу у січні – скидають свої фотографії на мій телеграм-канал.

Учасниці-ліцеїстки, які приєднуються до конкурсу у січні – скидають свої фотографії на телеграм-канал президента ліцею Арсенія Лобача.

Фотографії, які подані до конкурсу станом на 31.12.2023 року, будуть

оприлюднені у грудневому номері «Універсуму» та будуть знаходитись у вільному доступі на сайті університету у меню «Універсум» для перегляду та прийняття рішення.

Голосування відбуватиметься на інстаграм-сторінці Наукового ліцею Житомирського державного університету https://www.instagram.com/lyceum_zuedu.ua?igsh=aGdmbGcx281M29t двічі на тиждень по вівторках та суботах до 11 лютого 2024.

Голосування буде опубліковане в сториз та буде доступне 24 години від моменту публікації.

У лютовому номері газети будуть підведені результати конкурсу та визначена переможниця.

Переможницю очікує приз.

Підсумки року, що минає

Рішенням Атестаційної колегії МОН України від 25.10.2023 № 1309 науковцям Житомирського державного університету імені Івана Франка присвоєні вчені звання:

БУРАВСЬКОМУ Олександр - професора кафедри всесвітньої історії;

ЗАГЛАДІ Віктору - доцента кафедри філософії та політології;

КРАСНОБОКІЙ Тетяні - доцента кафедри права та публічного управління.

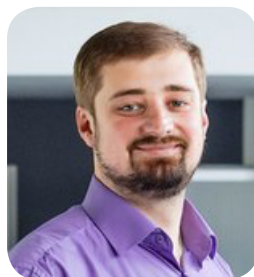
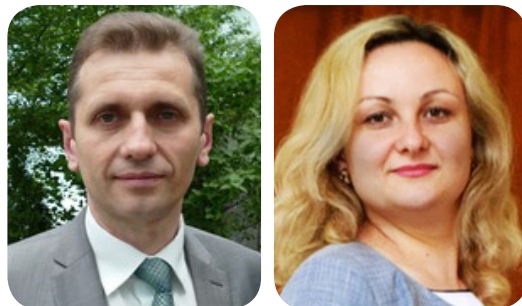
А також науковий ступінь доктора політичних наук присвоєно **КОБЕТЯКУ Андрію** - доценту кафедри філософії та політології.

Щиро вітаємо колег! Нових вершин та можливостей!

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка 20 грудня відбулася конференція трудового колективу, на якій були присутні делегати від науково-педагогічного складу університету, адміністративного та господарського корпусу, студентства. Одним із питань порядку денного було оприлюднення результатів рейтингу кафедр й підрозділів університету та нагородження кращих з кращих.

Попри складну ситуацію в країні університет активно працював у всіх напрямках своєї діяльності. І результати роботи не забарилася. Працівники отримували визнання своєї діяльності протягом року на місцевому та всеукраїнському рівнях. Так і сьогодні Міністерство освіти і науки України та Житомирська міська рада відзначили франківців грамотами та подяками за сумлінну працю.

Закінчення на 2-й стор.

Підсумки року, що минає

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові та освітні досягнення» нагороджена
СИДОРЧУК Нінель — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління.

Нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти» нагороджений

ЛЕНЧУК Іван — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри алгебри та геометрії.

Грамотами Міністерства освіти і науки України відзначені:

БАШМАНІВСЬКИЙ Валерій — кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри журналістики, реклами та PR;

БІРУК Наталія — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

ЖУКОВСЬКИЙ Олександр — кандидат історичних наук, доцент, декан історичного факультету;

ОНИЩУК Ірина — кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри екології та географії;

ПІДДУБНА Оксана — кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну;

ПУШКАР Тетяна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та перекладу;

СИЧЕВСЬКИЙ Антон — кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України.

Подяками Міністерства освіти і науки України:

АНДРОСОВИЧ Олена — кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри журналістики, реклами та PR;

ЛИСЕЦЬКА Юлія — старший викладач кафедри англійської філології та перекладу;

МУЗИКА Лідія — кандидат біологічних наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ОГОРОДНІЙЧУК Марія — кандидат філософських наук, доцент кафедри права та публічного управління;

ХОРОШУН Ольга — викладач кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

ЦЮРЯК Ірина — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти.

Подяками Департаменту освіти Житомирської міської ради відзначені:

КОВАЛЬЧУК Іван — кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України;

ВЕНГЕРСЬКА Вікторія — доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України;

СИЧЕВСЬКИЙ Антон — кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України.

Ректор університету Галина Киричук з гордістю зауважила, що їй дуже приємно вручати колегам атестати і дипломи про присвоєння вчених ступенів та наукових звань. Так і сьогодні вона з гордістю вручила атестат професора Олександру БУРАВСЬКОМУ, атестати доцента Віктору ЗАГЛАДІ та Тетяні КРАСНОБОКІЙ.

За результатами рейтингу переможцями конкурсу «Кафедра року — 2022» стали:
1 місце — КАФЕДРА ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ, СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ, АНДРАГОГІКИ;
2 місце — КАФЕДРА ЗООЛОГІЇ, БІОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ТА ОХОРОНИ ПРИРОДИ;
3 місце — КАФЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНИ.

Кращими навчальними підрозділами року стали:

1 місце — ПРИРОДНИЧИЙ ФАКУЛЬТЕТ;
2 місце — ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ;
3 місце — ФАКУЛЬТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ.

Близько 90 науково-педагогічних працівників отримали дипломи у номінаціях: «Науковець року», «Молодий науковець року», «Лідер публікаційної активності», «Кращий викладач університету», «Лідер навчально-методичної роботи», «Лідер міжнародної та організаційної роботи», «Лідер виховної та профорієнтаційної роботи».

Відзначені науковці, які протягом року мали публікації, що індексуються у міжнародних наукометричних базах Scopus та Web of Science.

У номінації «Науковець року»:
ГОРОХОВА Людмила — кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та політології;

ГРИБАН Григорій — доктор педагогічних наук, професор кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення (та у номінації «Лідер публікаційної активності»);

НЕДАШКІВСЬКА Тетяна — кандидат філологічних наук, професор, завідувач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу (та у номінації «Лідер публікаційної активності»).

СЕВСТЬЯНОВ Євген — доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики (та у номінації «Лідер публікаційної активності»).

У номінації «Молодий науковець року»:
АНХИМ Олексій — кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

ДОВГОПЯТИЙ Олександр — асистент кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики;

КИРИЧЕНКО Віктор — доктор психологічних наук, професор кафедри соціальної та практичної психології;

СОКОЛОВСЬКИЙ Олег — доктор філософських наук, професор кафедри філософії та політології.

У номінації «Кращий викладач університету»:

ВЕРБОВСЬКИЙ Ігор — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління (та у номінації «Лідер публікаційної активності»);

ГЕДЗЮК Дмитро — старший викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту;

КУТЕК Тамара — доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту;

НОВІЦЬКА Інеса — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

СВИРИДЮК Катерина — асистент кафедри хімії.

У номінації «Лідер навчально-методичної роботи»:

БЕРЕЛЕТ Володимир — старший викладач кафедри мистецької освіти;

ГУТОРЧУК Світлана — асистент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ПІРОГ Ганна — кандидат філософських наук, доцент кафедри соціальної та практичної психології;

РОМАНЮК Руслана — доктор педагогічних наук, професор кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи;

СИДОРЧУК Нінель — доктор педагогічних наук, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління.

У номінації «Лідер міжнародної та організаційної роботи»:

ВЕНГЕРСЬКА Вікторія — доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України (та у номінації «Лідер публікаційної активності»);

ЖУКОВСЬКА Вікторія — кандидат філологічних наук, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти (та у номінації «Лідер публікаційної активності»);

КАФАНОВА Тетяна — старший викладач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення;

ЧУМАК Людмила — кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

ЯРИНОВСЬКА Катерина — викладач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу.

У номінації «Лідер виховної та профорієнтаційної роботи»:

ГОРАЛЬСЬКИЙ Леонід — доктор ветеринарних наук, професор кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи (та у номінації «Лідер публікаційної активності»);

ЖУКОВСЬКИЙ Олександр — кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України;

САРАНЧА Микола — викладач кафедри фізичного виховання та спортивного вдосконалення;

ТАНСЬКА Валентина — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

ФАЛЬКОВСЬКА Людмила — старший викладач кафедри соціальної та практичної психології.

У номінації «Лідер публікаційної активності» за публікації в виданнях, що індексуються в наукометричних базах WoS та Scopus:

АНТОНОВА Олена — доктор педагогічних наук, завідувач кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

БУТУЗОВА Лариса — кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти;

ВОЙТОВИЧ Наталія — кандидат юридичних наук, доцент кафедри права та публічного управління;

ІВАНЕНКО Валентина — кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи;

КОВТУН Наталія — доктор філософських наук, завідувач кафедри філософії та політології;

КОЛЕСНИК Наталія — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну;

КОЛЯДА Олег — кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

КУЧЕРУК Оксана — доктор педагогічних наук, професор кафедри української мови та методики її навчання;

ЛЕНЧУК Іван — доктор педагогічних наук, професор кафедри алгебри та геометрії;

ЛІСОВА Юлія — кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти;

МОСІЮК Олександр — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій;

ПІДДУБНА Оксана — кандидат педагогічних наук, завідувач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну;

РУДНИЦЬКА Ольга — кандидат юридичних наук, завідувач кафедри права та публічного управління;

СТАХОВА Ольга — кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти;

ЧЕРНИШОВА Анна — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти.

3 публікації в виданні, що індексуються в наукометричній базі WoS:

АСТРАХАН Наталія — кандидат філологічних наук, завідувач кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

БАСЮК Наталія — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

БІЛОШИЦЬКА Тетяна — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання;

ВЕЛИКА Аліна — старший викладач кафедри слов'янської і германської філології та перекладу;

ВЛАСЮК Ігор — кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії;

ГАРБАР Олександр — доктор біологічних наук, завідувач кафедри екології та географії;

ГУЦАЛО Людмила — кандидат історичних наук, завідувач кафедри всесвітньої історії;

ЗІНОВЧУК Андрій — кандидат фізико-математичних наук, завідувач кафедри фізики та методики її навчання;

ЗОРНИЦЬКИЙ Андрій — кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології та перекладу;

ІКОННІКОВА Юлія — асистент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ІЛЬКЕВИЧ Наталія — кандидат хімічних наук, старший викладач кафедри фізики та методики її навчання;

КИЧКИРУК Ольга — кандидат хімічних наук, доцент кафедри хімії;

КОНОВАЛЬЧУК Іван — доктор педагогічних наук, завідувач кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти;

КОРНІЙЧУК Платон — кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри фізики та методики її навчання;

КРАЙНИК Григорій — кандидат юридичних наук, доцент кафедри права та публічного управління;

КРИВОНОС Олександр — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій;

КУЗЬМЕНКО Олена — кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти;

КУСЯК Наталія — кандидат хімічних наук, доцент кафедри хімії;

ЛИСТВАН Віталій — кандидат хімічних наук, доцент кафедри хімії;

МАРКЕВИЧ Оксана — кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії;

МАТВІЙЧУК Богдан — кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

МУЗИКА Лідія — кандидат біологічних наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ПАЦЮК Марина — кандидат біологічних наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ПІДГУРСЬКА Валентина — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

ПИСАРЕНКО Сніжана — асистент кафедри хімії;

ПОГОРУЙ Анатолій — доктор фізико-математичних наук, професор кафедри алгебри та геометрії;

ПОРТНИЦЬКА Наталія — кандидат психологічних наук, завідувач кафедри соціальної та практичної психології;

САВИЧЕНКО Ольга — кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціальної та практичної психології;

САУХ Ірина — доктор економічних наук, професор кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи;

СИТНЯКІВСЬКА Світлана — доктор педагогічних наук, професор кафедри соціальних технологій;

СТАРОДУБЕЦЬ Галина — доктор історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії;

СТЕЛЬНИКОВИЧ Сергій — доктор історичних наук, професор кафедри історії України;

ТАРГОНСЬКИЙ Андрій — кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри математичного аналізу, бізнес-аналізу та статистики;

ФОНАРЮК Олена — кандидат педагогічних наук, завідувач кафедри алгебри та геометрії;

ФУРМАН Юрій — доктор біологічних наук, професор кафедри медико-біологічних дисциплін;

ХОМ'ЯК Іван — кандидат біологічних наук, доцент кафедри екології та географії;

ШЕЛЮК Юлія — доктор біологічних, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

ЩЕРБА Наталія — доктор педагогічних наук, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти.

Ректор Галина Киричук подякувала усім колегам за роботу протягом року, а воїнам ЗСУ — за можливість здійснювати навчально-наукову діяльність.

Щиро вітаємо колег з відзнаками!

Відділ кадрів університету, прес-служба університету
Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=857725749693411&set=pcb.857219459744040>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=857700233029296&set=pcb.857710846361568>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=857731323026187&set=pcb.857734849692501>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=858589572940362&set=pcb.858608162938503>

Вечір спортивної слави

На факультеті фізичного виховання та спорту напередодні Дня студента урочисто пройшов традиційний вечір «Спортивна слава ЖДУ імені Івана Франка». На святі були присутні: ректор університету доктор біологічних наук, професор Галина Киричук, начальник управління національно-патріотичного виховання, молоді та спорту ЖОВА Сергій Козловець, начальник Житомирського обласного відділення Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України Володимир Зорнік, декан факультету фізичного виховання і спорту, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор Тамара Кутек, постійний учасник вечорів «Спортивна слава ЖДУ імені Івана Франка», фіналіст XX Олімпійських ігор у Мюнхені, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор Рустам Ахметов, бронзовий призер Всесвітньої універсиади, майстер спорту з легкої атлетики Роман Петрук та чисельні шанувальники фізичної культури і спорту.

На вечорі «Спортивної слави» були відзначені нагородами кращі спортсмени університету.

Ректор університету Галина Киричук відзначила:

Тимофія Янчука — бронзового призера чемпіонату України серед юніорів та кадетів з дзюдо 2022 р., дворазового переможця міжнародного турніру з дзюдо 2022 р.;

Вікторію Павленко — бронзову призерку чемпіонату України з волейболу серед жіночих команд Вищої Ліги (у складі ВК «ЖДУ-Полісся-ОШВСМ») 2023 р.;

Юлію Васянович — бронзову призерку чемпіонату України з волейболу серед жіночих команд Вищої Ліги (у складі ВК «ЖДУ-Полісся-ОШВСМ») 2023 р.;

Анастасію Прокопенко — переможницю командного чемпіонату України з легкої атлетики (стрибки у довжину) 2023 р.;

Габрієлу Коверу — срібну та бронзову призерку Кубку України з веслування на човнах «Дракон» 2023 р.;

Ілону Орехівську — чемпіонку Європи з гирьового спорту 2023 р.

Начальник Житомирського обласного відділення Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України Володимир Зорнік відзначив таких студентів факультету фізичного виховання і спорту:

Владиславу Колесникову — чемпіонку України з легкої атлетики (біг на 400 м) серед дорослих 2022 р., чемпіонку України з легкої атлетики (естафетний біг 4 по 400 м) 2023 р.;

Олександру Руденку — чемпіонку України з легкої атлетики (100 м) серед юніорів 2022 р., чемпіонку України з легкої атлетики (естафетний біг 4 по 400 м) 2023 р.;

Кирила Лампівського — чемпіона України з легкої атлетики (біг на 110м з/б) 2023 р.;

Савіцького Володимира — бронзового призера чемпіонату України з легкої атлетики (стрибки у висоту) 2023 р.;

Аліну Слободенюк — бронзову призерку чемпіонату України з дзюдо 2022 р., срібну призерку XVIII літньої Універсиади України з дзюдо 2023 р.;

Кирила Дону — чемпіона України зі змішаних єдиноборств MMA 2023 р.;

Олександру Протасевич — чемпіонку України зі спортивного самбо 2023 р.;

Данила Сича — чемпіона України з сучасного п'ятиборства 2023 р.;

В'ячеслава Невмержицького — чемпіона України з армспорту 2023 р., учасника Чемпіонату Європи з армстрелінгу 2023 р.;

Андрія Налімова — бронзового призера чемпіонату України з легкої атлетики (стрибки у висоту) 2023 р.

Начальник управління національно-патріотичного виховання молоді

та спорту ЖОВА Сергій Козловець відзначив таких студентів факультету фізичного виховання і спорту:

Віолетту Кумечко — чемпіонку світу з Conbat ju-jutsu в розділі close-contact серед жінок 2023 р.;

Анатолія Оськіна — чемпіона Європи зі змішаних бойових мистецтв MMA 2022 р.;

Ілону Шелест, Аліну Авраменко — переможниць Відкритого Кубку Чехії зі спортивної аеробіки у складі збірної України 2023 р.;

Романа Петрука — срібного призера Чемпіонату Європи з легкої атлетики (стрибки у висоту) 2023 р.,

бронзового призера Всесвітньої Універсиади з легкої атлетики (стрибки у висоту) 2023 р.;

Ілону Шелест, Ольгу Данилюк, Аліну Авраменко — чемпіонки України зі спортивної аеробіки серед студентів (група) 2023 р.;

Ольгу Хомутовську — багаторазову чемпіонку України зі стрільби з лука, бронзову призерку чемпіонату Європи серед молоді в змаганнях змішаних команд зі стрільби з лука 2023 р.;

Дар'ю Козачок — чемпіонку XVIII літньої Універсиади України з легкої

атлетики (штовхання ядра) 2023 р., чемпіонку України з легкої атлетики (метання диска) 2023 р., учасницю Європейських Ігор з легкої атлетики (метання диска) 2023 р.;

Юрія Кузінського — чемпіона XVIII літньої Універсиади України з легкої атлетики (біг на дистанції 10 000 м) 2023 р., срібного призера XVIII літньої Універсиади України з легкої атлетики (біг на дистанції 5 000 м) 2023 р., чемпіона України з легкої атлетики (біг на 5 000 м) 2023 р.

Свої спортивні та мистецькі привітання подарували гостям свята як спортсмени університету, так і запрошені гості.

Більше про вечір «Спортивна слава ЖДУ імені Івана Франка» наші журналісти дізналися у деканаті факультету фізичного виховання і спорту,

а саме у декана факультету, професора Тамари Кутек та секретаря факультету Вікторії Сороки.

- Розкажіть нашим читачам - у чому полягає сенс вечора спортивної слави?

- Мета — підведення підсумків у спортивній діяльності студентів за

рік, популяризація фізичної культури і спорту серед студентської молоді.

- Проведення подібного заходу це ексклюзив нашого університету?

закладів?

- На вечорі здебільшого були студенти з нашого факультету, але були ще і з інших інститутів та факультетів нашого університету. З інших університетів не було нікого. Всі спортсмени були тільки з ЖДУ.

- Які види спорту найбільше розвиваються у нашому університеті? З чим чи з ким це пов'язано?

- Легка атлетика. Мабуть через те, що це різнобічний спорт, тобто там є багато напрямків. Починаючи з бігу, стрибків, ходьби. Все це входить у легку атлетику. Тому так.

- Хто із студентів, які навчаються у нашому університеті, стали найтитолованішими

спортсменами чи завоювали найважливіший титул?

- Ілона Шелест — переможниця Відкритого Кубку Чехії зі спортивної аеробіки у складі збірної України. Ще є Роман Петрук — бронзовий призер Всесвітньої універсиади з легкої атлетики зі стрибків у висоту. Ілона Орихівська з ННІ педагогіки — чемпіонка Європи з гирьового спорту.

Фотозвіт про подію — за посиланням:

<https://www.facebook.com/zu.edu.ua/posts/pfbid02dTnWVeVeXaEkfXrTXLfqaBskr7f1i1HkLTd8KgZaxC6SwwAYPL9yHv1UhcPEKl>

Ксенія Ільїна

ЧЕМПІОНКА УКРАЇНИ ЗІ СПОРТИВНОЇ АЕРОБІКИ

Розмовляючи з пані Тамарою Кутек, наша журналістка запитала у неї поради — з ким із спортсменів, які відзначилися у 2023 році, варто поговорити детальніше? Хто з студентів факультету фізичного виховання і спорту найбільш відзначився? Пані декан одразу назвала прізвище — Ілона Шелест, чемпіонка України зі спортивної аеробіки серед студентів (група) у 2023 р.

Пропонуємо вам, шановні читачі, нашу розмову зі студенткою ЖДУ імені Івана Франка.

— Ви є чемпіонкою України зі спортивної аеробіки серед студентів. Розкажіть нашим читачам про Ваш шлях до таких висот у спортивній аеробіці.

— Я займаюсь спортом вже 15 років. Кожного дня я тренуюсь задля результату та його розвитку. Мені подобається те, чим я займаюсь, тому робота над собою приносить мені задоволення і бажаний результат.

— Ви є однією з переможниць Відкритого Кубку Чехії зі спортивної аеробіки у складі збірної України 2023 року. Розкажіть про цей захід та про свої враження.

— В 2023 році на Кубку Чехії наша збірна команда стала золотими призерами. Цей надзвичайний успіх викликав у мене неабиякі емоції — радість та гордість за нашу команду та за себе особисто. Планую і надалі досягати таких вершин.

— Що для Вас означає спортивна аеробіка?

— В моєму житті спортивна аеробіка це більше ніж хобі - це моє життя. Мені подобається виступати і представляти команду від своєї країни на світовому рівні.

— Спортивна аеробіка — це виконання елементів спортивної, художньої гімнастики та акробатики під музику. Як Ви підбираєте музику? Від чого залежить вибір? Підбирається музика під вправи чи навпаки — вправи під певний ритм музики?

— Обираючи музику для виступу, ми керуємося тематикою. Композиція для даної пісні створюється відповідно до темпу музики. Під час

виконання пісні важливо виразно втілювати її за допомогою цікавих рухів та емоцій.

— Чи входить у Ваші тренування заняття хореографією?

— Так, у наші тренування входить відпрацювання хореографії та хореографічних композицій.

— Як Ваша родина ставиться до Вашого захоплення спортом?

— Моя сім'я завжди мене підтримує. Вони захоплюються моїми виступами і результатами. Завжди дивляться трансляції змагань та вболівають за мене та за нашу команду.

— Ви вже не перший рік займаєтесь аеробікою. Які Ваші сильні сторони?

— Мої сильні сторони у спорті визначаються моєю цілеспрямованістю та стійким спортивним характером.

— Ви стільки часу віддаєте спорту. Як Ви поєднуєте спорт та навчання?

— Так, поєднувати спорт та навчання нелегко, але я докладаю максимум зусиль, щоб старанно навчатися і розвиватися у спорті.

— Багато дівчат-спортсменок ще під час своєї спортивної кар'єри стають обличчям фірм по виробництву косметики, спортивного одягу тощо. Чи не отримували Ви таких пропозицій?

— Ні, я не отримувала таких пропозицій.

— Ким Ви себе бачите через 10 років?

— Через 10 років я бачу себе тренером, який виховує сильних та успішних спортсменів.

Ольга Присяжнюк

Кращі вчителі Наукового ліцею

До Дня працівників освіти у сесійній залі Житомирської міської ради міський голова Сергій Сухомлин, секретар міської ради Віктор Клімінський, голова постійної комісії з соціально-гуманітарних питань Людмила Зубко та директор департаменту освіти Валентин Арендарчук вітали освітянську спільноту Житомирської громади. Були вітання, подяки, подарунки.

Серед освітян, які були нагороджені за високі результати участі учнів у Національному мультипредметному тесті та за підготовку учнів – переможців Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів – членів МАН України, Всеукраїнських олімпіад з навчальних предметів, були і вчителі Наукового ліцею Житомирського державного університету імені Івана Франка: Світлана ПОСТОВА – вчитель математики, Ірина ОНИЩУК – вчитель біології і екології, Марина ПАЦЮК – вчитель біології і екології, Юлія ШЕЛЮК – вчитель біології і екології, Сергій ЖУКОВСЬКИЙ – вчитель інформатики.

Кореспондент редакції зустрілася з викладачами нашого університету, які працюють вчителями у Науковому ліцеї, та поставила їм кілька запитань:

1. Прийміть наші привітання з високим визнанням – нагородою від міської ради. Розкажіть детальніше нашим читачів про свої досягнення.
2. Це Ваші перші відзнаки на ниві вчительства?
3. Скажіть, а чи складно працювати з сучасними школярами та досягати таких результатів? Чи Вам просто повезло – хороший підбір учнів?
4. Ви представляєте точні / природничі науки. Скажіть, що складніше: навчити майбутнього відмінника, підготувати майбутнього переможця МАН чи працювати з майбутнім переможцем олімпіади?
5. В чому секрет Вашого успіху? Можливо Ви використовували якісь спеціальні методики?

Світлана ПОСТОВА – вчитель математики

1. Двоє учнів з 11-6 та 11-в класів, випускники минулого навчального

року, набрали по 200 балів на НМТ з математики. Саме за ці заслуги я отримала нагороду.

2. Минулого року виграла Всеукраїнський конкурс «Творчий вчитель», «Обдарований учень». Перед цим були подяки від МАН, оскільки постійно беру участь як член журі і в олімпіадах, і в конкурсах. Тому це – не перша нагорода.

3. Тут все залежить від внутрішньої мотивації учнів. Якщо учень хоче, то з ним легко працювати, якщо він не хоче, тоді важко.

4. В кожного з цих видів завдань є своя специфіка. Тому однозначну відповідь на це питання немає, там є свої складнощі.

5. Ні, найголовніше – підібрати ключик до учня та зацікавити його. Важливо самостійно теж розвиватися, щоб учень бачив, що це не просто так, не тільки від нього вимагати, але й подавати особистий приклад для учня.

Марина ПАЦЮК – вчитель біології і екології

1. Я хочу сказати, що ми на обласному рівні отримали перше місце за підготовку нашої роботи і за виступ. На всеукраїнському рівні отримали 3 місце

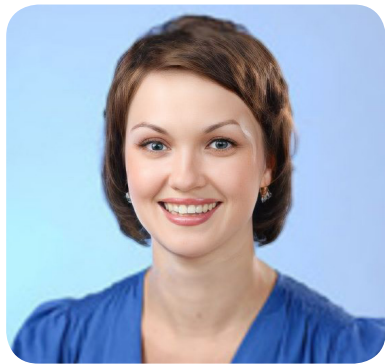
2. Ми займали місця впродовж кількох років. Займаюся підготовкою учнів ще з 2016 року. В області завжди отримували перші-другі місця. На всеукраїнському рівні отримали третє місце в перший рік, коли почала працювати з науковими роботами.

3. Можу сказати, що мені пощастило з гарними учнями. Якщо є бажання в учня займатися науковою роботою, то результат гарантовано. Якщо дитина прагне виконати роботу та займатися науковою діяльністю, то результат буде. А ще якщо є

бажання здобути достойне місце, то воно обов'язково буде.

4. Найважче працювати з дітьми-відмінниками.

5. Спеціальних методик я не використовую. Успіх полягає у наполегливості і бажанні учня працювати. Взагалі, з учнями працювати дуже люблю і з ними працювати класно. Вони більш сучасні і мотивують мене йти у ногу з часом. Можу сказати, що учні більше вчать нас, ніж ми їх. Секрет успіху – виключно у бажанні самого учня. Як я вже говорила не раз, якщо у учня є бажання і наполегливість, то вчитель завжди допоможе отримати високий результат.

Юлія ШЕЛЮК – вчитель біології і екології

1. Я є педагогічним керівником нашої ліцеїстки Машківської Марії, яка здобула 1 місце на обласному етапі захисту наукових робіт МАН і призове місце уже на 3 етапі Всеукраїнського конкурсу захисту науково-дослідницьких робіт МАН України. Ми з Марією написали за результатами дослідження статтю у фаховий журнал категорії «Б» з природничих наук. Крім того, Марія успішно склала НМТ. Сьогодні вона є студенткою 1 курсу Київського національного університету імені Тараса Шевченка спеціальності біологічного профілю. Крім того, Марія здобула 2 місце на 3 етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з біології.

2. Загалом, основна моя робота – професор кафедри ботаніки. У ліцеї я працюю третій рік. Викладаю біологію та екологію. Це не перші мої здобутки. Перші здобутки були рік тому. Жуковська Анастасія здобула 1 місце на конкурсі робіт МАН. Також вона зайняла 2 місце на 3 етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з екології.

Крім того, має високий бал на НМТ з біології. Зараз токується до навчання в одному з престижних американських університетів.

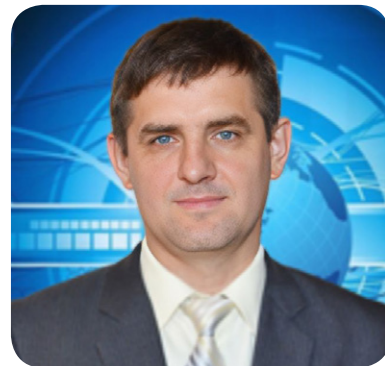
3. Справа в тому, що у хіміко-біологічний клас вступають діти, які визначилися, знають чого хочуть в житті та багато працюють. Хоча є певні труднощі на сьогоднішній день з 10-ми класами, які пережили пандемію Covid-19 і були змушені навчатися дистанційно. Пізніше, через повномасштабне вторгнення, вимушені були виїхати за кордон з батьками і навчатися онлайн. Також бувають нові виклики — це навчання на інтегрованому курсі. Туди приходять учні, в яких не було значної кількості уроків біології, проте вони знають, чого хочуть. Відповідно, в Науковому ліцеї школярі мають змогу не тільки здобувати навички наукової діяльності, але й працювати на високий результат при складанні НМТ. Також ми ставимо собі на меті підготувати справжніх гарних фахівців, які зможуть навчатися не лише в найкращих університетах України, а й інших країн світу. Частина цьогорічних випускників ліцею успішно вступили та навчаються за різними програмами закордоном.

4. Насправді, не бачу великої різниці. Наукову роботу зробити набагато важче, тому що досить велика конкуренція. Ця робота вимагає багато часу на реалізацію експерименту, тому що біологічна наука не передбачає, наприклад, огляд літератури, опрацювання готових статистичних даних чи просто їх оцінку. Вона передбачає експеримент. Наприклад, учениця в експедиційних і лабораторних дослідженнях збирала молюсків, підбирала водорості, працювала з мікроскопом. Праця вимагає багато часу. Також потрібно формувати дослідницькі вміння та презентувати результати дослідження. Для цього ми маємо на природничому факультеті сучасне обладнання, щоб реалізувати всі можливості.

5. Мені здається, що секрет успіху – це, в першу чергу, бажання дітей чогось досягти і розуміння того, що ти можеш їм допомогти. Найголовніше – любити те, що ти робиш.

Сергій ЖУКОВСЬКИЙ – вчитель інформатики

1. На обласному етапі цього року

було дев'ять призерів обласної олімпіади. Серед них було чотири учасники Всеукраїнського етапу, один з них є учень 8 класу, який вийшов у відбір на міжнародну олімпіаду та виступив на достойному рівні.

2. За підготовку призера міжнародної олімпіади отримав звання Заслуженого працівника освіти два роки тому. Окрім того, є з десяток призерів Всеукраїнських олімпіад, приблизно стільки ж призерів обласних олімпіад. Проте найбільша відзнака – Заслужений працівник освіти.

3. Цікаво працювати із сучасними учнями. Від цього отримуєш задоволення

4. З переможцями олімпіади набагато простіше працювати, хоча вони й різні бувають. Проте підготувати призера I-го ступеня важче підготувати, ніж призера III-го ступеня. Оскільки у призера I-го ступеня більше мотивації, здібностей та він більше працює самостійно. З тим, хто отримує диплом III-го ступеня, потрібно працювати більше.

5. Перш за все, мені це подобається. Є особливий підхід та свої особливості викладання. По-перше, будь-яке змагання повинне мати аналіз. По-друге, дітей треба возити на різні змагання, таким чином у них з'являється мотивація. По-третє, є ряд Всеукраїнських шкіл, одна з них є навіть в Житомирі. Проводжу позаурочний час, де збираються діти, яким це подобається. До того ж, є всеукраїнського рівня школи, на даний момент з'являються школи міжнародного рівня, і треба робити все, щоб діти туди могли потрапити. І коли учні приходять на заняття, вони знають, чого хочуть досягти, тоді з ними набагато простіше працювати.

Вікторія Столярова

Розмова з уповноваженою із протидії корупції

Ольга Рудницька – уповноважена особа із протидії корупції в нашому університеті. Відкрита зустріч здобувачів вищої освіти з пані Ольгою відбулася 2 жовтня. Тема зустрічі – «Забезпечення антикорупційної доброчесності у сфері вищої освіти». Редакція спрямувала журналіста поспілкуватися з пані Ольгою про корупцію та протидію їй.

- **Що таке корупція?**
- Поняття «корупція» визначено у частині 1 статті 1 Закону України «Про запобігання корупції». Простими словами – це зловживання владою або службовим становищем особою для отримання неправомірної вигоди: майна, грошей, пільг, послуг чи негрошової вигоди.
- **Як корупція впливає на соціально-економічний розвиток країни?**
- Корупція є однією з найбільших перешкод на шляху соціально-економічного зростання і розвитку нашої держави, виконання вимог щодо вступу України до Європейського Союзу, оскільки дане явище істотно впливає на ефективність проведення реформ. У корумпованому суспільстві зароджуються умови для політичної та соціально-економічної нестабільності, зниження продуктивності праці тощо.
- **Які види корупції існують? В яких сферах вони найбільш поширені?**
- Найбільш поширена класифікація видів корупції включає такі види: Велика корупція або топ корупція (grand corruption), Політична корупція (political corruption), Побутова корупція (petty

corruption),

Адміністративна корупція (administrative corruption).

На жаль, в українському суспільстві корупція існує в багатьох сферах нашого життя.

На друге запитання я б хотіла відповісти, базуючись на соціологічних опитуваннях, та процитувати директора Info Sapiens Дмитра Савчука. Він зазначав, що, на думку українців, найбільш корумпованими сферами є: правоохоронні органи – кожен третій (33%), хто контактував з ними, стикався з корупцією; послуги з підключення та обслуговування систем електро-, газо-, водопостачання та водовідведення (29%); сервісні центри МВС (27%) та інші. За його словами, представники бізнесу серед найбільш корупційних сфер відзначили: митницю (35%), будівництво та земельні відносини (33%), послуги з підключення та обслуговування систем електро-, газопостачання та водовідведення (29%).

– **Як корупція у сфері освіти впливає на майбутнє суспільства?**

– Корупція впливає негативно на усі сфери життя будь-якого суспільства, не тільки українського. Багато позитивних кроків у боротьбі з корупцією вже зроблено в різних

галузях, зокрема, й в освітній. Наприклад, запровадження спочатку ЗНО (НМТ), ЄФВВ, ЄФІ, а також ЄДКІ для регульованих спеціальностей та інші кроки. Для того, щоб мінімізувати корупцію в Україні та усунути її вплив на майбутнє, потрібно підвищувати правову свідомість та правову культуру українського суспільства.

– **Чи зустрічалися випадки корупції в нашому університеті?**

– Я займаю посаду уповноваженого з березня 2018 року і жодного випадку вчинення учасниками освітнього процесу корупційних правопорушень не було.

– **Які існують методи запобігання корупції? Які органи здійснюють заходи із протидії корупції?**

– Методи запобігання корупції давно відомі світовій спільноті. Найпоширенішими є затвердження нормативних актів щодо етичної поведінки як в суспільстві, так і в окремій установі. Зокрема, формування поваги до викривачів як відповідальних громадян. Крім того, це систематичне здійснення правопросвітницьких заходів.

Виявлення, розслідування та притягнення до відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення здійснюють:

Національна поліція, Національне антикорупційне бюро України, Спеціалізована антикорупційна прокуратура та судові органи, зокрема, Вищий антикорупційний суд.

– **Куди звертатися і що робити у випадку, якщо зіткнувся з корупцією в своєму житті?**

– У разі виявлення фактів вчинення корупційних правопорушень особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадовими особами підприємств, установ, організацій, необхідно зателефонувати на «Антикорупційні лінії прямого зв'язку» спеціально уповноважених суб'єктів, які безпосередньо здійснюють у межах своєї компетенції заходи щодо виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень: Національне антикорупційне бюро України, Національна поліція України, Національне агентство з питань запобігання корупції України, Прокуратура Житомирської області, Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

– **Чи можуть медіа та громадська думка відігравати певну роль у розкритті корупційних схем та стимулюванні боротьбу з корупцією?**

– Ефективна боротьба з корупцією неможлива без участі суспільства.

Засоби масової інформації істотно впливають на антикорупційні процеси. Наприклад, реакцію на публікацію певної історії про корупційні правопорушення є відкриття кримінального провадження компетентними органами. Наслідком журналістського розслідування може стати прийняття відповідних законів, які врегулюють проблему, висвітлену у медіа, відправлення у відставку посадової особи, яка була викрита у корупційних зловживаннях; непрямий вплив. У посадових осіб формується відчуття того, що вони перебувають під наглядом громадськості.

Єлізавета Ударова

День книголюба

— Нещодавно в нашому університеті відзначали День книголюба. У цього заходу виявилися надзвичайно цікаві партнери - ChangeX та LEGO Foundation «Створімо світ гри і дитинства». Розкажіть нашим читачам про цих партнерів.

— Ми вже три роки працюємо з ними. У нас підписаний меморандум з Міністерством освіти і науки України, а наш університет задіяний у цьому проєкті LEGO Foundation. Компанія виділяє 25% свого прибутку на освітні потреби по всьому світу. І ми з цією компанією працюємо. На нашій освітній програмі «Початкова освіта» введений курс «Діяльний підхід в початковій школі», який розробили LEGO Foundation.

Ця компанія не єдина, яка виділяє кошти. В світі існує дуже багато організацій, які доєднують до цієї компанії і також допомагають різним країнам. Окрім цієї, є ще шведська компанія, яка теж прислала комплекти книжок та іграшки Реру Палс Веселі друзі. В нас є повний комплект LEGO, не тільки «б цеглинок», як це в інших закладах освіти.

Також я брала участь у Play Fest (проєкт, що покликаний формувати креативне мислення у дітей та вміння працювати в команді, зокрема в умовах дистанційної реальності – Ред.). На жаль, у зв'язку з війною, вже два роки не проводиться. В цьому році до LEGO Foundation приєдналася ще одна компанія ChangeX. Це ірландська компанія, вони сім років будуть працювати в Україні і пропонують різні проєкти для дітей. Вони допомагають дітям відволіктися в ці часи війни та навчають їх.

— Розкажіть, як Ви вирішили провести День книголюба? Чому саме це свято, а не якесь інше – день музики, день поезії тощо? І чому до Дня книги було приєднано святкування Дня театру?

— Цей проєкт не новий. Минулого року на заняттях з «Методики навчання літературного читання» ми зі студентами вигадували різноманітні заходи для того, щоб зацікавити дітей до читання.

В нас із студентами було багато ідей про те, які заходи можна створити. Ми думали про куточки читання, про подарунки дітям книжок, про створення буктрейлерів (короткий відеоролик за мотивами книги, кліп по книзі. Метою створення буктрейлера є спонукання до прочитання книги – Ред.). Останнє, до речі, ми виконали. У нас є буктрейлери, які робили студенти.

Ми дізналися, що в деяких графствах Англії є День книги, в який проводяться різноманітні заходи. Ось той факт, який спонукав до створення такого і в нас. Тому ми розширили цей проєкт та подали на грант і були перші в Україні, хто реалізував і виграв такий проєкт.

Ми до Дня книголюба приєднали День театру. Потрібно залучати дітей до книги. А з НУШ зараз це йде нероздільно, все театралізується. Обов'язково має бути театральний куточок. Ми беремо кожен твір та інсценуємо його, прив'язуємо до книги. Пробуємо різні методи інсценізації, також сторітеллінг (мистецтво захоплюючої розповіді та передачі за її допомогою необхідної інформації з метою впливу на емоційну, мотиваційну, когнітивну сфери слухача – Ред.).

— З якими труднощами Ви стикнулися при реалізації цього проєкту?

— Головна проблема – це повітряні тривоги. Студенти включилися миттєво, я навіть розгубилася. Важко ще те, що це було у другу зміну, тому репетицій не дуже проведеш так пізно.

Міжнародний конкурс з української мови та літератури

У ННІ філології та журналістики відбувся I та II етап Міжнародних конкурсів з української мови й літератури серед студентів закладів вищої освіти.

Етапи конкурсів проходили у стінах нашого університету. Перші етапи – у 502 ауд. навчального корпусу № 4, а другі етапи – у 404 ауд. Участь могли взяти усі охочі студенти різних курсів навчання. До другого туру конкурсів проходили ті, хто отримав призові місця на попередньому етапі. Так сталося, що до других етапів конкурсів пройшло 6 учасників від ЖДУ імені Івана Франка та по кілька учасників від Поліського національного університету та від ДУ «Житомирська політехніка».

Результати I етапу Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка були такі:

I місце – Іванна Будько; II місце – Таїсія Сосновська та Богдан Ференцюк; III місце – Тетяна Тихун та Ольга Яценко.

Результати II етапу: I місце – Іванна

Будько (ЖДУ імені Івана Франка); II місце – Анастасія Дворніна (ДУ «Житомирська політехніка»); III місце – Богдан Ференцюк (ЖДУ імені Івана Франка)

Результати I етапу Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яценка були такі: I місце – Іванна Будько; II місце – Богдан Ференцюк; III місце – Олександра Дрогальчук та Інна Чикаленко.

Результати II етапу: I місце – Іванна Будько (ЖДУ імені Івана Франка); II місце – Роман Байдалюк (Поліський національний університет); III місце – Інна Нестеренко (ДУ «Житомирська політехніка»)

Редакція вирішила скористатися можливістю та поспілкувалась з переможницею в обох конкурсах – Іванною Будько, студенткою-магістранткою 13 групи, спеціальності 014. Середня освіта.

— Чому Ви вирішили брати участь у конкурсах?

— Для мене участь у мовно-літературному конкурсі імені Т. Г. Шевченка та мовному конкурсі імені Петра Яценка – це чудова нагода випробувати себе, перевірити свої знання та творчі здібності, це можливість висловити свої думки на актуальну тему у творі.

— Ви вперше берете участь у конкурсах?

— Я беру участь у таких заходах не вперше. Можна сказати, це моя щорічна традиція, яка започаткувалась ще зі школи. Я завжди перемагала на районних етапах, їздила писати роботи обласного та всеукраїнського рівнів. В університеті я також вирішила не відмовлятися від цього.

Закінчення на 6-й стор.

Ми перенесли захід в укриття та продовжили вже там.

— Скільки часу пішло на підготовку?

— Проєкт ми виграли в кінці серпня, а розпочали підготовку у вересні, коли студенти прийшли навчатися. Загалом підготовка зайняла півтора місяці, а сам проєкт реалізували 4 листопада.

— Скажіть, хто займався написанням сценарію?

— В нас була команда з п'яти осіб, серед яких я, Валентина Підгурська, керівник, Ірина Голубовська, Валентина Танська, Тетяна Гордєєва, Катерина Сорока. Спочатку ми спільно збиралися, писали проєкт, його бюджет. Безпосередньо сценарій писала наша команда та четверо студентів з 3 та 4 курсу, розписували локації, костюми, слова.

— Чи не плануєте Ви поширити сценарій серед вчителів-початківців та вихователів?

— В нас навчаються майбутні вчителі. Студенти, які підуть працювати до школи, вони і будуть поширювати. Також ми читаємо курси для вчителів, тому теж будемо розповідати про

цю методику проведення. Ми будемо ділитися ідеями, це не секретно. Серед батьків, які приходили до нас з дітьми, теж були вчителі, які, у свою чергу, будуть знати про захід. Також в нас є кафедральна сторінка, до якої доєднано багато вчителів-початківців.

— Хто був задіяний у проведенні заходу?

— На заході були задіяні студенти 3 та 4 курсу, які вивчають «Методику навчання мовно-літературної освітньої галузі», діти та батьки.

— Скільки дітей та якого віку були присутні на заході? Де проходило свято?

— Взагалі, всіх мало бути приблизно 180 осіб. З них дітей, можливо, більше п'ятдесяти, віком від 5 до 10 років. У заході були задіяні різні вікові категорії. Не тільки діти, а й дорослі мали бути також, тому що це вимоги організації.

Більша частина свята тривала на другому

поверсі ННІ філології та журналістики, продовжували вже в укритті, у зв'язку з повітряною тривоگو.

— Ви запросили відомого житомирського актора, керівника театру-студії Сергія Соловйова. У чому полягала його роль у заході?

— Ми робили акцент на театралізацію і на книгу, як напрямок театру, а Сергій Соловйов – це між театром та розвагою для дітей.

— Які були ще популярні серед дітей локації на святі?

— Була локація «Вгадай казку», також дітям давали завдання з літерами як головоломки, які складаються з семи гральних кісток – плоских геометричних фігур, які називають танами, що складаються у різні форми та мали у собі назви казок. Потім складали схеми героїв з танграмів (головоломка, яка складається з семи гральних кісток – плоских геометричних фігур, які називають танами, що складаються у різні форми – Ред.). Та інші різні завдання, які ділили за категоріями між дітьми.

— Скажіть, грант, який Ви виграли, був призначений виключно під цей захід чи передбачає проведення ще якогось заходу?

— Ні. Цей грант призначений тільки для цього заходу, ми хочемо зробити його традиційним.

— Наступного року ми можемо очікувати ще на подібний захід?

— Так, як я вже і сказала, ми хочемо, щоб цей захід став традиційним. Ми плануємо перенести його на весну, бо зараз холодно, а ще тривоги, сховища, щоб не ризикувати. Навесні буде більше можливостей, більше локацій.

Дітям потрібен простір, більша територія для відпочинку, гри та розвитку. Цей захід тривав кілька годин, а наступний ми плануємо провести протягом усього дня. Дітям буде вільніше, легше, вони зможуть погуляти, погратися та зайнятися цікавою корисною справою. Ми хочемо, щоб цей захід став нашою фішкою.

Вікторія Моравська

Міжнародний конкурс з української мови та літератури

Закінчення. Початок на 5-й стор.

- Як Ви готувалися до конкурсу?
- Оскільки при написанні власного висловлювання чи есе в конкурсних роботах необхідна цитата, тому я перечитувала відомі слова українських письменників та громадських діячів, особливо Тараса Шевченка, прислів'я та приказки, котрі могли мені знадобитися. Також повторила кілька правил з наголошування слів, написання

прислівників тощо.
- Хтось допомагав Вам готуватися до конкурсу?
- З року в рік я вивчаю українську мову та літературу на різних часових зрізах. Сказати, що я маю котрогось одного викладача за тренера, який готував би мене, то ні. Завдячую своїм знаннями та вміннями з вказаних предметів усім викладачам рідного ННІ філології та журналістики.
- Які були завдання на конкурсі?

- Завдання були надзвичайно цікаві. У завданнях до мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка пропонувалось три теми на вибір: написати есе, лист чи твір-роздум, дотримуючись правописних норм та пунктуації. Завданням до мовно-конкурсу імені Петра Яцика було написати свою думку до запропонованої тези, поставити правильні наголоси, утворити нормативні форми слів, тощо.

- Що було найважчим під час конкурсу?
- Для мене найважчим було правильно розрахувати час, тому що при написанні творів я дуже захоплююсь, і можу вчасно не завершити свою думку.
- Чи задоволені Ви собою?
- Загалом так, я задоволена собою, але після конкурсів я, перш за все, перевіряла себе, чи правильно те чи те написала. Сказати чесно, я не очікувала перемог, але це дуже приємно.
- Що Ви отримали як переможець?
- Наразі за перемоги я отримую дипломи перших ступенів,

усвідомлення того, що я на своєму місці і недарма вивчаю українську мову та літературу, що праця моїх викладачів не минає безслідно. Надалі чекаю всеукраїнських етапів, аби ще й там показати себе.
- Ваші побажання тим студентам, які наступного року будуть брати участь у конкурсі.
- Зичу майбутнім учасникам мовно-літературних конкурсів успіху та творчих злетів. Не бійтеся показати себе і будьте впевненими у своїх знаннях та можливостях, а головне – любіть Україну, будьте українцями, плекайте в собі українське.

Вікторія Новотна

ЕКОЛОГІЯ НЕ НА ЧАСІ?

Міжнародна науково-практична конференція «Екологія і раціональне природокористування: освіта, наука і практика» ініційована Міжнародною академією прикладних наук в Ломжі (Республіка Польща) і Житомирським державним університетом імені Івана Франка за участю багатьох вітчизняних закладів освіти відбулася 15 листопада 2023 в режимі онлайн.

Учасників конференції привітали Пьотр Поніхтера, проректор до справ студентських Міжнародної академії прикладних наук в Ломжі (Республіка Польща); Тетяна Боцян, проректор з наукової і міжнародної роботи ЖДУ імені Івана Франка; Оксана Бялковська, проректор з навчально-наукової, інноваційної та міжнародної діяльності ЗВО «Подільський державний університет» та Наталія Дудяк, декан факультету архітектури та будівництва Херсонського державного агроекономічного університету.
Від кафедри екології та географії нашого університету виступав доктор біологічних наук, професор Олександр Гарбар з доповіддю «Дистанційний моніторинг змін рослинного покриву Чорнобильської зони відчуження в умовах військових дій» та кандидат біологічних наук, доцент Іван Хом'як з доповіддю «Використання закономірностей природного відновлення екосистем в процесі рекультивациі та тероформінгу».
Доповіді інших учасників були присвячені актуальним питанням екологічної науки та освіти; перспективам використання в озелененні міст павловнії Охутре; впливу вітрових турбін на довкілля; еколого-економічним наслідкам підриву Каховської ГЕС; впливу екологічної кризи на виробництво сільськогосподарської продукції; міждисциплінарному підході як основному принципу формування екологічної культури у здобувачів вищої освіти та ін. Доповіді викликали живий інтерес учасників конференції – професорсько-викладацького складу та здобувачів вищої освіти університету.

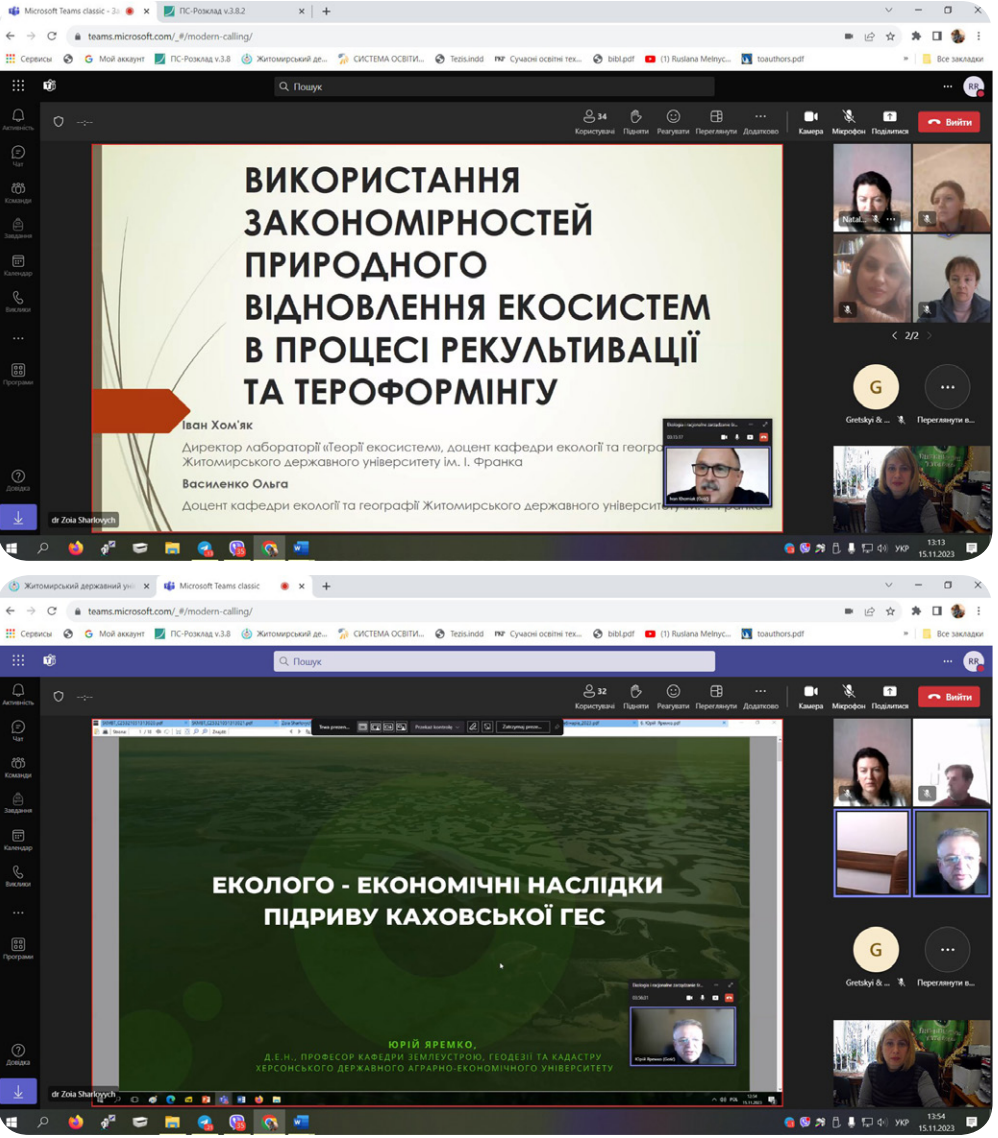
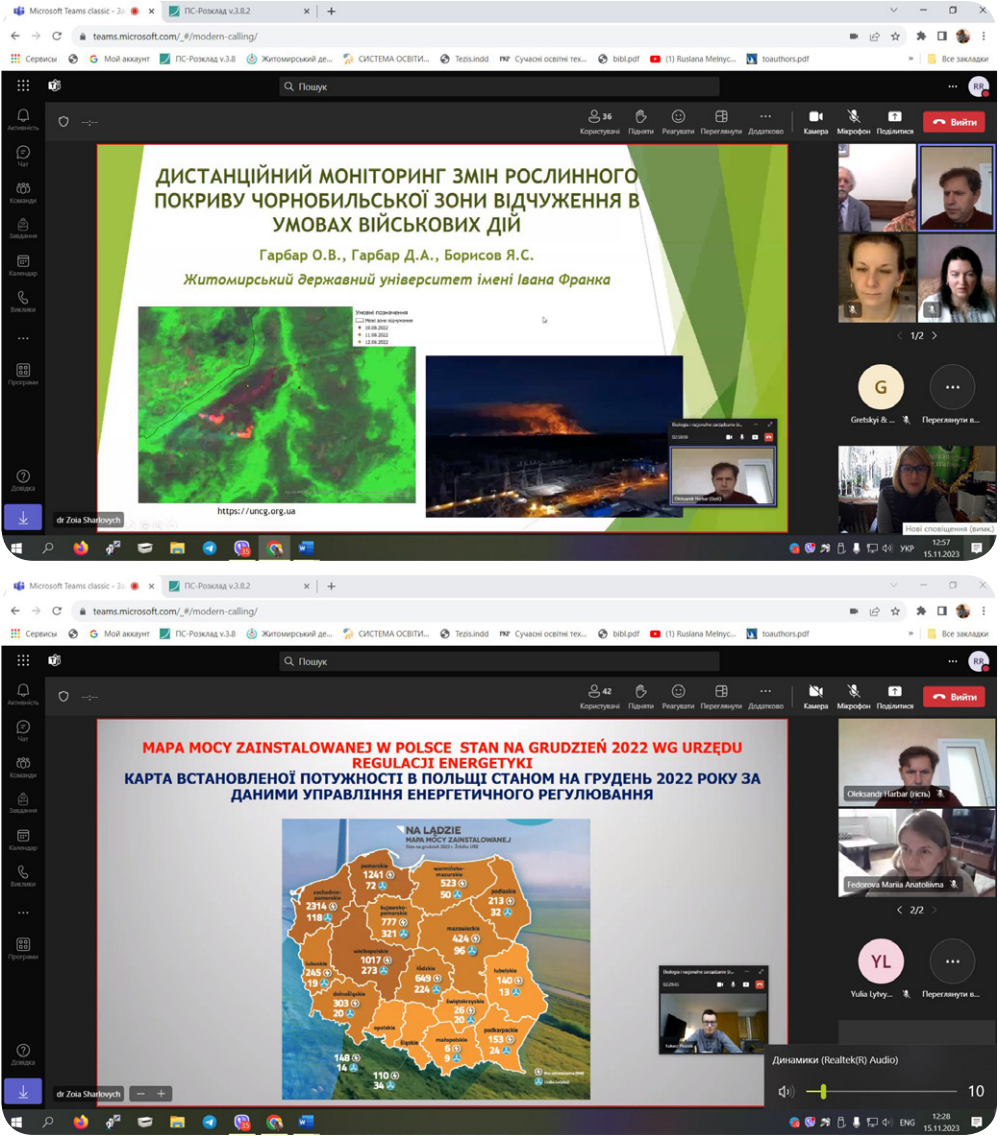
Прес-служба університету

Редакція звернулась до кандидата біологічних наук, доцента кафедри екології та географії Івана Хом'яка за коментарями та враженнями
— **Пане Іване, Ви представили доповідь про використання закономірностей природного відновлення екосистем в процесі рекультивациі та тероформінгу. Які закономірності Ви виявили? Як вони можуть бути використані в практиці?**
— Під час конференції ми запропонували власний підхід до відновлення порушених екосистем, в тому числі тих, які постраждали від війни. Наші пропозиції засновані на майже двадцятирічному досвіді досліджень динаміки рослинності, які проводить лабораторія теорії екосистем нашого університету.
— **Як Ви вважаєте, які основні екологічні проблеми України сьогодні?**
— На сьогодні Україна має весь комплекс світових проблем відносно із довкіллям і плюс до цього – проблему впливу на нього бойових дій. Тут і зміна клімату, і низька регуляція впливу аграрного бізнесу, варварське поводження із побутовими відходами, висока розораність ґрунтів та їхня швидка деградація і багато іншого.
— **Які шляхи їх вирішення Ви пропонуєте?**
— Вирішення цих проблем на сьогодні можливе лише за допомогою двох методів: юридичного та соціально-психологічного. Це, з одного боку, жорсткий контроль за виконанням чинного законодавства і його вдосконалення, без оглядки на пошук лазівок, що дозволяють його обійти. З другого боку, проблема людей із навколишнім природним середовищем, це сублімація внутрішньої соціально-психологічної

дезадаптації. Вона породжує три форми агресії, як захисної реакції – агресія проти інших людей, агресія направлена всередину себе і проти самого себе та агресія проти навколишнього середовища. Поки ми не створимо необхідні соціальні умови і не зробимо звернення за психотерапевтичною допомогою такою ж нормою, як звернення до терапевта при застуді. Усі інші методи, екологічна освіта і просвіта, екологічне виховання, інформування про певні акції і часто самі акції не працюють. Вони не варті тих дерев, яких убили заради паперу, на якому будуть написані звіти про це пустопорожнє витрачання часу.
— **Яка роль освіти в екологічній освіті громадян та які перспективи розвитку екологічної науки в Україні?**
— Ми навчаємо екологів-практиків, які займаються юридичною стороною збереження оптимального стану довкілля. Наші магістри готуються викладати екологію. Однак, лише для того, щоб їхні учні та студенти стали практиками, які захищатимуть довкілля юридичними або інженерними методами.
Також, наші магістри-екологи могли б стати науковцями. Але це практично неможливо реалізувати в Україні. Українська наука вмерла. Усі рухи, які відбуваються в науковому середовищі – трупні явища. Причина в тому, що український народ вирішив, що йому наука не потрібна. Представники влади, яких цей народ обирає, планомірно втілює цю ідею. Українські підприємці теж мало зацікавлені в науці. Наука – це інвестиція у майбутнє, що віддалене на десятиліття. І практично ніхто не буде інвестиційних планів на період, триваліший за

міжвиборчий. Без фінансування наука вмерла. Тут залишилися фанатики, для яких наука – це хвороблива залежність. Більшість досліджень проводиться за власний кошт. Мені пощастило, мене інколи наймають як практика для наукових консультацій. Це не класична наука, це більше інженерія. Однак, це спосіб зібрати матеріал, який стане науковими досягненнями, після його обробки у вільний від основної роботи час. Тож, перспектив української науки я в найближчому майбутньому не бачу.
— **Що мотивує Вас займатися екологією?**
— Зараз Україна, перш за все, має вижити у війні. Якщо вона цього не зробить, не буде нічого українського, в тому числі й екологічної науки. До війни була наука не на часі, зараз тим більше. Для мене екологічна наука – це щось середнє між хобі та залежністю. У більшості моїх колег, які ще займаються наукою, теж. Це повертає нас у 18 століття, коли наука була певною салонною розвагою, а не державною справою.
— **Які Ваші найважливіші досягнення в галузі екології?**
— У таких умовах важко говорити про наукові досягнення. Практичні досягнення є. Це нові заказники, об'єкти Смарагдової мережі та інші проекти.
— **Які Ваші мрії та плани на майбутнє в цій галузі?**
— Моя мрія – це перемога України у війні і відновлення її як демократичної, успішної держави західної цивілізації. Це дасть шанс стати успішним вченим-екологом як в Україні, так і за її межами.

Арина Крикунова

Перемога на студентському конкурсі

Надія Назарук, студентка 1 курсу магістратури ННІ філології та журналістики, посіла 2 місце на студентському конкурсі наукових проєктів «Розвиток держави. Погляд у повоєнний час». Свою роботу здобувачка присвятила правилам поведінки інтерв'юєрів під час повітряної тривоги. Журналісти отримали завдання поспілкуватися з переможницею, щоб поставити їй декілька запитань:

не рахувала. Була ще представниця з іншої країни, яка навчається на магістратурі в Київському політехнічному. Її доповідь була англійською мовою. Про експорт органічної продукції. Дуже якісна і гарна робота.

— Чи виникали якісь складнощі? Конкуренти на шляху були?

— Були труднощі з організацією часу для дослідження. Навчаючись, я ще й працюю, тому було складно знайти вільну хвилину. Але, зрештою, вклалися в дедлайн. Потім були проблеми з тим, аби надіслати

презентацію до проєкту. Розмір файлу був великим, тому постійно «злітав» лист. Довелося провести тисячу маніпуляцій, аби стиснути файл. Тільки з 3 чи 4 разу лист із презентацією нарешті відправився. Я б не сказала, що сприймала інших учасників як конкурентів. У всіх були теми з різних спеціальностей. Всі — дуже цікаві та пізнавальні.

— Чи хвилювались? Як поборолі хвилювання?

— Зовсім не хвилювалася. Я вже до цього мала досвід виступу на

наукових конференціях. Тим паче, вже захистила бакалаврську роботу. Виступ на конкурсі — це питання практики. Звісно, що в перший раз усі будуть хвилюватися. Тут головне — не боятися зробити помилку. Навіть, якщо запнешся раз-другий під час захисту, нічого страшного не станеться. Можливо, цього ніхто і не помітить. Краще зосередитися на тому, щоб твоя промова була логічною, послідовною і зрозумілою.

— Чи засмутились Ви через те, що не вдалось посісти 1 місце?

— Я б не сказала, що засмучена. Для мене друге місце стало несподіванкою. Я йшла за досвідом, його й отримала. Вже це було для мене призом.

— Плануєте створювати й надати подібні роботи? Брати участь у конкурсах?

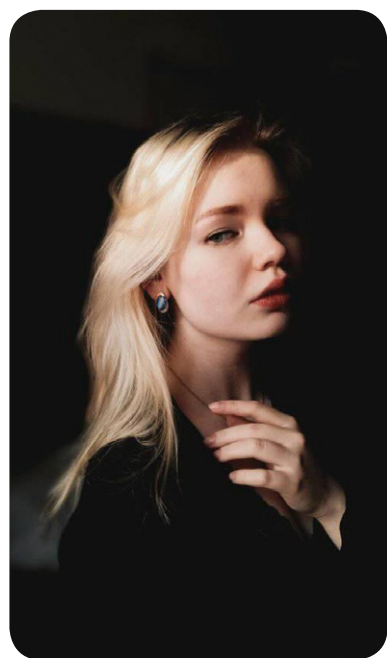
— Якщо побачу щось цікаве і варте уваги, то само собою. Конкурси та наукові конференції пропонують чудову можливість для студентів випробувати свої сили. Не варто їх боятися. Так, наукова робота іноді буває неймовірно складною, але коли ти бачиш результат, то неймовірно пишаєшся собою. Це — своєрідне джерело серотоніну та дофаміну. Тим паче, що мені ще захищати магістерську наступного року, а там потрібна апробація роботи. Тому писатиму ще, однозначно.

— Наостанок: що побажаєте студентам-наступникам, які теж братимуть участь у подібних конкурсах?

— Перемоги. І не лише їм. Усім нам хочеться її якнайшвидше. А доти треба набратися терпіння і мужності. Не боятися. Особливо не боятися брати участь у конкурсах і наукових конференціях. Використовуйте можливість, які вам дає університет, хапайтеся за них, наче за рятувальне коло.

Зараз ви збагачуєте свій життєвий досвід, формуете своє майбутнє і майбутнє країни. А ерудована, досвідчена і активна молодь — це те, що потрібно Україні.

Руслан Гашимов

— Хто став ініціатором написання роботи?

— На початку жовтня я заносила заповнені записки в дирекцію. Там мені і розповів про конкурс директор інституту Олексій Башманівський. Я подумала, чому б не спробувати, враховуючи, що переможцям була ще й передбачена фінансова винагорода. Навіть, якби не перемогла, то мала б корисний досвід.

— Хто Вам допомагав?

— Моїм науковим керівником була Людмила Давидова. Вона внесла декілька суттєвих правок, які зробити роботу кращою. Зокрема, ми попрацювали над формулюваннями теми. Дуже вдячна їй за настанови. Завдяки їй робота стала кращою.

— Хто брав участь у конкурсі?

— Наскільки я знаю, було приблизно 20 учасників з усіх куточків України. Точну кількість не скажу, бо

Призове місце на Всеукраїнському конкурсі

Студент магістратури історичного факультету кафедри права та публічного управління Микола Римарчук здобув перше місце у Всеукраїнському конкурсі творчих робіт серед молоді у категорії «Політична освіта та політична культура» з дослідженням на тему «Депутатська етика як чинник демократизації політичного життя України в контексті європейської інтеграції». Конкурс був організований Національним агентством України з питань державної служби та Центром адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу за підтримки Спільноти молодих державних службовців України. Наш журналіст поспілкувався з паном Миколою та поставив йому декілька запитань.

— Як Ви дізналися про конкурс?

— Про конкурс я дізнався від свого наукового керівника — кандидата історичних наук, доцента кафедри права та публічного управління Петра Опанащука.

— Як давно Ви займаєтесь темою, з якою брали участь у конкурсі?

— Ще торік я почав працювати над написанням магістерської роботи на тему «Роль політико-управлінської еліти в розвитку публічного управління в Україні». Тому, маючи відповідні напрацювання, вирішив підготувати на конкурс дослідження на тему «Депутатська етика як чинник демократизації політичного життя України в контексті європейської інтеграції», адже ця тема є надзвичайно актуальною.

— Скільки у конкурсі було учасників та з яких міст/регіонів/університетів?

— Участь у конкурсі взяли молоді люди із понад 100 міст і містечок України. Зокрема, були представлені Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», Національний університет біоресурсів і природокористування України, Національний університет «Львівська політехніка» та інші навчальні заклади. Надійшли також роботи з Німеччини, Польщі та Бельгії. До оргкомітету було подано 204 роботи, з яких 190 — текстових та 14 — відеоробіт.

— Де проходив конкурс та як це відбувалось?

— Конкурс було ініційовано Національним агентством України з питань державної служби та Центром адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу. Партнерами у проведенні конкурсу виступили Представництво Фонду Ганса Зайделя в Україні, Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Спільнота молодих державних службовців України», проєкт DECIDE, проєкт Ради Європи «Молодь за демократію в Україні: Фаза III» та інші організації. **Мета конкурсу — підтримати молодь, покращити суспільне сприйняття роботи державних службовців та зацікавити молодь покоління до роботи в державних установах.** Проєкт стартував 23 червня 2023 року у шести номінаціях. Конкурс проводився

дистанційно, ми надіслали роботу на електронну адресу організаторів, і потім комісія визначала переможців. Нагородження відбувалось в онлайн режимі з використанням платформи ZOOM.

— Як теми Ваших колег-суперників Вам особисто сподобались?

— Конкурс проходив у формі оцінювання членами журі надісланих на адресу оргкомітету робіт. Тому, на жаль, не було змоги детально ознайомитись зі змістом робіт колег-суперників.

— Розкажіть нашим читачам у п'яти реченнях у чому полягає важливість Вашого проєкту?

— Сучасне українське суспільство переживає непростий історичний період становлення й розбудови власної правової, демократичної держави. Україна ставить за мету інтеграцію у європейське політичне співтовариство і активно співпрацює з інституціями ЄС. На цьому шляху, з боку наших західних партнерів, значна увага приділяється питанню ефективності діяльності українського парламенту та дотримання депутатської етики зокрема. Саме тому в своєму проєкті я спробував дослідити вплив депутатської етики на демократизацію політичного життя України, адже цьому питанню приділяють важливу увагу в країнах-членах Європейського Союзу і це є важливим чинником європейської інтеграції України.

— Як Ви вважаєте: наскільки важлива депутатська етика у підвищенні рівня політичного життя в Україні?

— Парламент є свого роду обличчям народу, який його обирає. Депутатам довірено вирішувати долю своєї громади, регіону, країни, вони приймають важливі рішення в суспільних справах, розпоряджаються державними коштами та майном, тому громадяни пред'являють до моральності депутатського корпусу найвищі вимоги. До того ж, від рівня етичності поведінки депутатів залежить не лише авторитет цього органу, але й рівень довіри до нього. Саме тому, на моє переконання, депутатська етика є одним із базових елементів, які найбільше впливають на рівень політичного життя в країні.

— Які конкретні заходи Ви вважаєте

необхідними для зміцнення етичних стандартів серед депутатів у контексті європейської інтеграції?

— Важливу роль у зміцненні етичних стандартів серед депутатів може відіграти посилення відповідальності народних обранців за їх порушення. Суттєвий внесок у процес моніторингу таких порушень відіграють громадські організації, які діють в Україні. Однак цього буде недостатньо без внесення відповідних змін до Законів України «Про регламент Верховної Ради України», «Про статус народного депутата України», а також розробки та прийняття спеціального Кодексу поведінки народних депутатів. Саме цей документ має врегулювати широке коло прогалин, які стосуються етичної поведінки депутатів у стінах Верховної Ради, наблизивши законодавчий орган України до стандартів парламенту європейського зразка. У суспільстві бракує системного та критичного погляду на депутатську діяльність, зокрема негативної електоральної оцінки проявів неетичної поведінки депутатів. Тому слід вживати не лише заходи для зміцнення етичних стандартів серед депутатів, але й проводити відповідну роботу серед виборців, підвищуючи їх політичну відповідальність, розбудовуючи основи громадянського суспільства.

— На Вашу думку, які засоби повинні використовувати депутати для забезпечення відкритості та прозорості своєї політичної діяльності?

— На мою думку, депутати повинні більше залучати громадські організації та інші інституції громадянського суспільства до парламентських процесів. Парламент також повинен оприлюднювати інформацію про кінцеві результати будь-якого судового чи парламентського розслідування щодо звинувачення в неетичній поведінці, конфлікті інтересів чи корупції. Такі заходи сприятимуть підвищенню громадського контролю над дотриманням депутатської етики народними обранцями.

— Як Ви ставитесь до ідеї впровадження механізму контролю за діяльністю депутатів задля інформування перед громадянами?

— Цілком позитивно, тому що депутати обираються громадянами, і громадяни мають

повне право контролювати чи бути обізнаними в діяльності обраних ними депутатів.

— Наостанок: якою буде політична освіта та культура у найближчому майбутньому в Україні?

— Сподіваюсь на те, що процеси європейської інтеграції сприятимуть розвитку політичної освіти та культури не лише народних обранців, але й їх виборців. Ті випробування, які зараз переживає український народ, сприяють зміцненню основ громадянського суспільства. А це, у свою чергу, сприятиме зміцненню громадського контролю над представницькими органами влади й спонукатиме народних обранців дотримуватись високих стандартів депутатської етики. Від цього виграє все українське суспільство.

Руслан Гашимов

Переможці Міжнародних конкурсів

Кінець календарного року – це не тільки новорічні та різдвяні свята, нерви на заліках та іспитах та довгоочікувані канікули. Кінець року – це ще підведення підсумків у різних видах діяльності університету, зокрема у науковій, пошуковій, дослідницькій діяльності наших студентів.

Редакція газети вирішила познайомити вас, шановні читачі, із найкращими з найкращих, окрасою нашого наукового студентства, переможцями Міжнародних конкурсів 2022/2023 н.р. Наш кореспондент зустрівся з ними та поставив такі питання:

1. Коли ви почали цікавитися темою, з якою виступили на Міжнародному конкурсі?
2. Чому Ви обрали саме цю тему?
3. Розкажіть у кількох словах про суть Вашої роботи.
4. Розкажіть про сам процес підготовки та написання роботи.
5. Як Вам допомагав Ваш науковий керівник?
6. Як проходив захист роботи?
7. Чи виникали під час захисту технічні проблеми?
8. Чи нервували Ви перед захистом і які були враження після?
9. Який прикладний характер має Ваша робота?

Пропонуємо вам відповіді найкращих студентів нашого університету та України.

Алла Стягайло, здобувач вищої освіти групи 13 Мд-ПсихЗ, переможець стипендіальної програми «Завтра. UA», науковий керівник – Ксенія Гавриловська, кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціальної та практичної психології

1. Моє дослідження на тему: «Подолання проблеми домашнього насильства у суспільстві» було присвячене домашньому насильству. Ця тема мене зацікавила ще на першому курсі, але досліджувати почала її дещо пізніше. Тема мене хвилювала давно, оскільки домашнє насильство – це та проблема, яка зустрічається нам буквально всюди. Ми можемо навіть і не замислюватися над тим, що це явище може відбуватися поряд з нами.

2. Ми не усвідомлюємо, наскільки домашнє насильство є близьким до нас. Іноді, як показує практика, ми навіть не розуміємо, що переживаємо насильство або переживали його колись. Це дуже поширена проблема і вона дуже табуована в суспільстві, що мені не подобається. Тому я намагаюся щось робити. Спостерігаючи за тим, як живе наше суспільство, мені дуже важливо, аби жінки і діти почували себе в безпеці. Саме тому я цим і займаюся.

3. Моя робота стосувалася психологічної особливості осіб, які мають досвід переживання домашнього насильства. У мене була вибірка людей, які мали досвід переживання насильства. Моєю метою було перевірити таку психологічну складову як локус контроль. Це те, як людина реагує на певні обставини, як вона чинить. Важливою частиною моєї роботи був розділ про стратегії подолання проблеми домашнього насильства в суспільстві. Це про те, що ми можемо зробити, як працювати та взаємодіяти з громадою, аби зменшувати кількість проявів насильства. Моя конкурсна робота складалася з дослідження і стратегії подолання проблеми. Важливо було не тільки провести дослідження, а й зрозуміти, чим ми можемо бути корисними.

4. Стосовно підготовки, то це – написання роботи, збір необхідних документів. Це була основа основ, яка дала змогу стати учасником конкурсу. На цьому все трималося.

5. Моїм керівником була кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціальної та практичної психології Ксенія Гавриловська.

Ми працюємо не перший рік і вона була моєю основною підтримкою. Вона допомагала своєю вірою в мене. Були моменти, з якими я не дуже могла впоратися, сильно хвилювалась, і її допомога була дуже важливою. Коли мені здавалося, що я десь не встигаю і все йде не так як потрібно, то вона швидко реагувала і могла мене скерувати в правильному напрямку і щось підказати. Це було насправді дуже важливо.

6. Захист робіт відбувався в три тури. Перший тур – це збір документів та надсилання робіт. Другий тур – це безпосередньо розгляд роботи, оцінювання її відповідно певним критеріям. Третій тур – сам захист роботи і представлення себе як науковця. У фіналі оцінка підсумовувалась за три тури. Журі аналізувало твою роботу в команді, твої особисті якості і тебе самого. А після вже можна було дізнатися результати. Захист відбувався онлайн.

7. Під час першого туру, коли був збір документів, були проблеми зі світлом по областях. Я не могла нормально надіслати роботу і навіть користуватися своїм комп'ютером. Нам тоді дуже пощастило, бо продовжили терміни подачі робіт на тиждень. Захищалась вже перебуваючи в університеті. Я була в аудиторії, де знаходилася сама. Я була спокійна, бо знала, що у мене все під контролем. Технічні проблеми виникали тільки на початку.

8. Спочатку трохи хвилювалась, коли ми збирали документи і надсилали роботу. Потім стало просто цікаво, коли пробуєш щось нове та перевіряєш себе. Під час третього туру був момент, що якби і захотіла розхвилюватися, то не вийшло б, бо мене дуже підтримували мої викладачі. І це відчуття турботи насправді розбивало тривогу вщент. Пам'ятаю, як вийшла з платформи Zoom і зрозуміла, скільки всього було пройдено. Я змогла взяти участь в роботі в команді з незнайомими людьми та показати себе. Коли все закінчилось, я зрозуміла, що можу більше, ніж думала.

9. Прикладний характер моєї роботи полягає в тому, щоб ми краще розуміли психологічні особливості осіб, які постраждали від домашнього насильства. Знати як з ними працювати, як будувати алгоритми роботи у громаді. В нас є різні мобільні групи, які реагують на прояви домашнього насильства і які виїжджають на виклики. Мені здається, що можуть бути доречними певні рекомендації по тому, як спілкуватися з людиною, яка постраждала від насильства. Ми можемо інформувати суспільство про те, як взаємодіяти з людиною, яка постраждала від насильства, як їй допомогти та правильно підтримати, спираючись на результати наших досліджень. Я співпрацюю з навчальним закладом свого міста – зв'язільським ліцеєм. Я беру результати для своїх досліджень, будую цікаві інтерактивні лекції або тренінги для школярів, працюю з ними над цією проблемою. Ми з дітьми розбираємося, як підтримувати людей, як виявляти прояви насильства, як допомогти тому, хто страждає від нього, і куди може звернутися постраждалий. Ми розбираємося з тим, як нас захищає закон, вибудовуємо навички асертивності і тому подібне. Тобто, використовуючи результати моєї роботи, можна зрозуміти, як краще взаємодіяти з громадою.

Егор Мисько, здобувач вищої освіти групи 15 Мд-СОінф, переможець Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю 015 «Професійна освіта»

(1 місце), науковий керівник – Олександр Мосіюк, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій

1. Моя тема – «Розробка симулятора для підготовки професіоналів». Питанням використання ігрових рушіїв для створення комп'ютерних ігор, зокрема і симуляторів, цікавився давно. Зокрема, писав курсові роботи, починаючи з 2 курсу.

2. Перспективи використання навчальних симуляторів у навчанні є беззаперечними. Багато іноземної літератури присвячено цьому питанню. А можливості ігрових рушіїв, зокрема Unreal, є оптимальними поєднанням інструментарію розробки.

3. Створення навчального симулятора на ігровому рушії Unreal, використовуючи візуальний контент, створений Даниїлом Глушихіним; написання коду для симуляції, і всього, що пов'язано з ігровою розробкою на Unreal.

4. Науковий пошук, аналіз вже існуючих подібних робіт. Всі роботи були іноземною мовою, адже в Україні ця тема майже не висвітлювалась. Дуже допоміг мій досвід і досвід Даниїла Глушихіна у розробці ігор.

5. Мій керівник – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій Олександр Мосіюк – допоміг у формулюванні теми, проміжними перевірками роботи, корегуванням напрямку роботи, корегуванням фінального вигляду роботи, своїм досвідом та порадами.

6. Захист відбувався англійською мовою, онлайн.

7. Технічних проблем не виникало. Ми були підготовлені.

8. Ні, ми не нервувалися, бо звикли виступати й обидва маємо сценічний досвід. Враження були негативні. Рівень інших учасників був дуже низьким. А велика частина учасників забирала більше 20 хвилин для свого виступу, просто читаючи текст зі слайдів. Мені було нудно, що я навіть встиг поспати, поки дійшла наша черга.

9. Робота продовжується, удосконалюється програмний код навчального симулятора. Також розробляється навчально-методичне забезпечення для впровадження у навчально-виховний процес.

Кароліна Василенко, здобувач вищої освіти групи 31-БдЖурн, переможець Міжнародного конкурсу студентського професійного творчого конкурсу «Видавничий журналістика» (II місце), науковий керівник Ірина Лиса, здобувач PhD

2. Тема моєї роботи – «Буктрейлер «Україна козацька»». Козацтво — це символ відваги, незалежності, сили духу та вірності ідеалам. Книга «Україна козацька» Василя Северинюка є спробою зберегти та передати наступному поколінню цінність козацької спадщини. Вона нагадує про важливість історії та традицій, які впливають на формування національної самосвідомості та гордості. На мою думку, наразі, в часи повномасштабного вторгнення, знання власної історії допомагають суспільству зрозуміти та впоратися з нинішніми труднощами. Обрана тема стала для мене своєрідним виразником національної ідентичності та патріотизму.

3. Україна козацька – це словосполучення, що звучить наче поклик до подвигу та відданості, символізуючи героїзм наших предків. Однойменний Book trailer розпочинається з кадрів дівчини, яка прогулюється мальовничим парком з книгою в руках. Вона зупиняється

біля дерев'яної лавки та розгортає збірник. Віршований текст й експресіоністичні малюнки поезії додають виразності та особливого шарму картинці. У відео камера виступає начебто в ролі оповідача, вона вводить глядачів у зміст історичної поеми. А музика, що лунає в буктрейлері, підсилює ефект присутності.

4. Етап підготовки та створення буктрейлеру був довготривалий. Разом з Іриною Лисою, моїм науковим керівником, ми вивчали текст книги, аби визначити та усвідомити ключові моменти історичної поеми. Розробляли концепцію та сценарій відео, визначали основну ідею та настрій, які хотіли передати. Також планували зйомки, обираючи локації та обладнання для створення необхідної атмосфери. Загалом, ми доклали значні професійні та творчі зусилля для реалізації конкурсної роботи.

5. Пані Ірина консультувала та підтримувала мене на кожному етапі створення відео. Як професіонал з досвідом вона допомогла у визначенні правильного напрямку й підходу для кращого відображення ідеї та задуму буктрейлера. Також вона займалася постановкою кадрів та режисурою зйомки, допомагаючи мені в організації та створенні гарної картинки. У деяких моментах була своєрідним асистентом, поправляючи то волосся, то макіяж. Я дуже вдячна пані Ірині за отриманий досвід, якісні професійні поради, підтримку і віру.

6. Захист конкурсної роботи відбувався онлайн у форматі Zoom-конференції. Робочими мовами були українська та англійська. Відповідно до теми свого буктрейлера я подумала, що більш раціонально презентувати роботу національною мовою.

7. На жаль, так. Виникли серйозні проблеми зі зв'язком, які поставили захист конкурсної роботи під загрозу. На початку моєї розповіді раптово зник інтернет та вимкнувся Zoom. Втім, за декілька хвилин ми змогли усунути проблему. Наразі згадувати кумедно, втім тоді емоції були зовсім інші. Ця ситуація зіпсувала настрій та посіла своєрідний страх провалу. Журі, прослухавши всіх учасників, дозволило мені розпочати захист вдруге.

8. Спочатку сильного хвилювання не було, але після технічних проблем із захистом мій бойовий дух зник. Однак підтримка та віра пані Ірини, мого наукового керівника, та Валерія Башманівського, завідувача кафедри журналістики, реклами та PR, допомогли мені презентувати буктрейлер та посісти призове місце на конкурсі.

9. Популяризація цієї книги є кроком до збереження та відтворення національної культури. Вона розширює загальний кругозір читачів і констатує значення історії для сучасного суспільства. Книга виступає як своєрідний міст між минулим і майбутнім, створюючи поєднання традицій і новаторства. Читаючи «Україну козацьку», ми занурюємося у світ минулого, але одночасно маємо можливість усвідомити, що історія не зупиняється та досить часто має циклічний характер. Події, які відбулися в минулому, часто мають своє повторення в сьогоденні. Це нагадує нам, що ми неодмінно повинні вчитися на помилках минулого, дбати про наше теперішнє, зберігаючи українську свободу й національні цінності.

Катерина Яриновська, здобувач вищої освіти групи 24 МД-Фол, переможець Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю 035 «Філологія» (II місце)

Переможці Міжнародних конкурсів

місце), науковий керівник **Олексій Башманівський, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри слов'янської і германської філології та перекладу**

1. Мені завжди були цікаві теми перекладу та актуальні проблеми сучасного перекладознавства, тому із упевненістю можу сказати, що цією тематикою займалась і цікавилась вже дуже давно. А з початком повномасштабного вторгнення зрозуміла, що ця тема не просто цікава, але і важлива.

2. Тема «Лінгвістична специфіка перекладу сучасних військових омонімізмів та термінології» у модерному лінгвістичному дискурсі є абсолютно не дослідженою, а також співпадає із моїми науковими інтересами.

3. Найперше, вона актуальна і дійсно корисна своїми прагматичними аспектами. Ну, і цікава, як на мене.

4. Найважче було зібрати матеріал для практичної частини, оскільки робота ґрунтується саме на тих лексемах і мовних одиницях, які вживаються нашими військовими. Тут допомогло те, що я маю багато знайомих і друзів, які пов'язані з військовою справою безпосередньо чи опосередковано. Їх активний лексичний словник став практичною базою для дослідження.

5. Спочатку мій науковий керівник Олексій Башманівський запропонував написати фахову статтю, пов'язану з цією тематикою. У процесі ми зацікавились і вирішили розширити спектр. Тому, коли з'явилась можливість взяти участь у міжнародному конкурсі та представити там свою роботу, науковий керівник одразу скерував мене у цьому напрямку. Звісно, підтримував і завжди був на зв'язку, коли потрібна була порада, коригував роботу і дослухався до того, як я бачу це наукове дослідження. Це все було для мене дуже важливим у нашій співпраці.

6. Захист робіт відбувався дистанційно, на платформі Zoom, і складався з презентації результатів досліджень. Варто зауважити, що захист був англійською мовою і комунікація із представниками журі теж відбувалась англійською. Проте, була також можливість поспілкуватись і польською, оскільки серед запрошених на презентацію гостей були професори з Варшави, що, як на мене, дало класну можливість комунікації із носіями мови.

7. У мене особисто ніяких технічних проблем не виникло, оскільки я заздалегідь подбала про хороший інтернет та Zoom-зв'язок. Але було таке, що у однієї із конкурсанток зник інтернет, проте члени журі дали їй можливість виступити трохи пізніше.

8. Хвилювання не було, швидше, навпаки - дуже чекала захисту і конференції, оскільки у повсякденному житті не надто часто випадає можливість поспілкуватись із представниками наукових товариств, дослідниками та ще й іноземною мовою. Звісно, собою була задоволена, але хотілося б диплом першого ступеня, а не другого.

9. Цитую із роботи: «Цінність цієї наукової розвідки у двох основних напрямках: теоретичному: робота може слугувати джерелом для написання академічних статей, тез, монографій, перекладознавчих студій та інших напрацювань; може бути використана як джерело інформації при вивченні курсів перекладознавства у закладах вищої та фахової вищої освіти; практичному: інформація, що наведена у роботі, цілком може бути використана військовими перекладачами для забезпечення ефективного процесу перекладу, а також військовими, котрі спілкуються між собою для налагодження взаєморозуміння під час комунікації».

Елізавета Ударова

Леся Пилявець, здобувач вищої освіти групи 24 Мд-СОанг, переможець

Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю 015 «Професійна освіта» (III місце), науковий керівник **Лариса Калініна, кандидат педагогічних наук, професор кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти**

1. Я почала цікавитися вивченням фонології ще на початку навчання в університеті, а якщо говорити про її вивчення з наукової точки зору - наприкінці 3 курсу.

2. Розвиток фонетичної компетентності такий же важливий, як і вивчення лексики чи граматики в англійській мові, оскільки це також є основою опанування іноземної мови. Сьогодні англійська вивчається у школах з 1 класу, тому дійсно важливо навчити дітей не лише правильно вимовляти звуки, а й слідувати правилам ритмічного малюнку нової для них мови. До того ж, маючи досвід роботи у школі та працюючи з підручниками, рекомендованими МОН, можу сказати, що саме фонетиці приділяється найменше уваги у шкільному курсі вивчення англійської мови. Ми разом із науковим керівником, професором Ларисою Калініною, поставили перед собою завдання розробити комплекс вправ, що зробить оволодіння всіма компонентами фонологічної компетентності не лише ефективним, а й цікавим для учнів початкової школи, використовуючи нашу власну методiku.

3. Тема наукової роботи - «Кумулятивна казка як засіб формування багатокомпонентної фонологічної компетентності учнів початкової школи». Ми зробили припущення, що саме кумулятивна казка, яка має постійний повтор певних структур, буде тим засобом, що допоможе сформувати всі компоненти фонологічної компетентності учнів одночасно. У своїй роботі ми описали психологічні механізми формування фонологічної компетентності, її лінгвістичну природу та охарактеризували вікові особливості учнів початкової школи. І, найголовніше, ми розробили комплекс вправ з використанням кумулятивних казок та експериментально перевірили їх ефективність. Після застосування нашого підходу загальний показник якості покращився на 28%, що дає нам змогу упевнитися в ефективності застосованої методики.

4. На роботу пішло немало часу. Для початку потрібно було дослідити велику кількість літератури: методичної та психологічної, роботи вітчизняних та іноземних науковців, які вивчали дане питання для того, щоб сформулювати саме теоретичні аспекти нашого дослідження. Що стосується практичної сторони роботи, ми розробили власну методiku, яку згодом перевірили експериментально та отримали позитивні результати. Доцільність та дієвість використання кумулятивних казок перевіряла на своїх учнях у 3 класі.

5. Мій науковий керівник, професор Лариса Калініна, постійно підтримувала мене та мотивувала, давала цінні поради щодо різних аспектів дослідження та постійно направляла мене у правильне русло, за що я їй безмежно вдячна.

6. Що стосується захисту робіт, то, якщо я не помиляюся, він мав відбутися онлайн, проте через певні обставини на роботі я не змогла бути присутньою.

9. На мою думку, робота дійсно є дуже цінною, оскільки ретельний аналіз наукових робіт вітчизняних та іноземних дослідників показав, що більшість матеріалу та рекомендацій по формуванню фонологічної компетентності спрямовані лише на окремі її компоненти. Вони актуальні в більшості для тих, хто самостійно вивчає мову. Проте для учнів початкової школи такі методи та форми не є ефективними у зв'язку з їхніми психологічними особливостями. Тому практичне значення нашої роботи полягає у розробці поетапної методики формування фонологічної компетентності, яка може бути використана як в 1-2 класах, так і в 3-4.

Володимир Киселевич, здобувач вищої освіти групи 45 Бд-ПОцфт, переможець Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю 015 «Професійна освіта» (II місце), науковий керівник Дмитро Вербівський, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій

1. Починаючи з першого курсу навчання в університеті, вивчення мов програмування та розв'язання алгоритмічних задач відбувається на платформі, яка має певні незручні особливості. Отож, ідея створити зручне рішення з використанням сучасних технологій виникла відразу.

2. Зацікавленість у предметній області

проекту відіграла велике значення.

3. Тема моєї роботи - «Розробка серверної частини веб-додатку для автоматизації проведення олімпіад з програмування». Я займався дослідженням проблеми, пошуком оптимальних архітектурних рішень та безпосередньо розробляв серверну частину.

4. Перед початком роботи вже була впевнена база знань, яка стала надійним фундаментом для роботи над проектом. За потреби, певні рішення досліджувались та ухвалювались в процесі роботи.

5. Мій керівник Дмитро Вербівський, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій регулярно давав поради стосовно роботи, а також консультував у прийнятті ключових рішень. Допомігав у підготовці до захисту.

6. Захист відбувався у форматі онлайн англійською мовою.

7. Так, звичайно. Дана робота пов'язана з розробкою програмного забезпечення, тому це суцільна технічна проблема.

8. Перед захистом жодних хвилювань не було. В процесі захисту у організаторів виникали технічні проблеми, що, в свою чергу, трохи зіпсувало враження. Проте, загалом, це був чудовий досвід.

9. Робота знаходиться все ще на етапі розробки. Реалізована тільки частина серверу. Проте, в результаті буде отримано EdTech рішення, яке дозволить автоматизувати проведення змагань з будь-яких мов програмування та спростити їх організацію.

Лілія Коваленко, здобувач вищої освіти групи 45 Бд-ПОцфт, переможець Міжнародного конкурсу студентських наукових робіт за спеціальністю 015 «Професійна освіта» (III місце), науковий керівник Нінель Сидорчук, доктор педагогічних наук, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління

1. Особисто мене тема не дуже цікавила. Нам на педагогіці дали завдання підготувати доповідь про один з методів психічної саморегуляції, які ми проходили. Приблизно в той же час повинен був проходити конкурс в університеті з педагогіки, але через велике навантаження наш викладач Нінель Сидорчук розподілила місця в конкурсі саме за цими роботами.

2. Тема повинна була бути пов'язана із моєю спеціальністю. Моїм керівником була доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами Нінель Сидорчук, тому було вирішено писати роботу саме з педагогіки. Через те, що часу було катастрофічно мало - тему обирали пов'язану з темою доповіді, яку я готувала раніше.

6. Захист роботи був онлайн і відбувався англійською мовою.

7. Ні, технічних проблем не виникало.

8. Роботу я не захищала, тому що нас пізно повідомили про те, що захист взагалі буде та ще й англійською мовою. В той день захищали не дуже багато робіт. Про враження особливо нічого сказати не можу. Напевно, радість, що нарешті завершила це.

9. Якщо чесно, я навіть не знаю, що відповісти. Напевно, допоможе педагогам. Щодо інших, то маю сумніви.

Вікторія Вельм, здобувач вищої освіти групи 12 Мд-СОукр, переможець Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика (II місце), науковий керівник Галина Гримашевич, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та методики її навчання

Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика - це дійство, яке об'єднує справжніх поціновувачів українського слова як в Україні, так і поза її межами. Сотні чи навіть тисячі учасників возвеличують найсвятіше надбання кожної людини - мову. В умовах повномасштабної війни це неабияк актуально.

Участь у цьому конкурсі я брала не вперше. Ще зі шкільних років полюблюю такі заходи. Безперечно, не могла бути осторонь й в університеті. Цього року я писала твір-роздум про те, як війна впливає на мову.

До слова, моя участь у попередніх конкурсах була досить-таки успішна. Наприклад, у 2021-2022 навчальному році стала переможцем обласного (II місце) і Всеукраїнського (I місце) етапів. Окрім того, посіла призові місця й у 2022-2023 навчальному році (обласний етап - I місце, Всеукраїнський етап - II місце). Звичайно, такі перемоги - це результат щоденної, систематичної, наполегливої та клопіткої праці. Слушною є думка Франсуа Вольтера: «Чужу мову можна вивчити за шість років, а свою треба вчити все життя». Цим я, власне, і займаюся. Зараз працюю в школі, тож залучатиму до таких конкурсів і своїх учнів.

Вдячна за постійну підтримку науковому керівнику Галині Гримашевич, кандидату філологічних наук, доценту кафедри української мови та методики її навчання. Безмежно щаслива, що маю такого вчителя в житті. Окрім того, дякую всім викладачам кафедри. Це наші спільні перемоги!

Марія Мельничук

Спартакіада з волейболу серед команд університету

Протягом 16-20 листопада у спорткомплекс Житомирського державного університету імені Івана Франка проходила спартакіада з волейболу серед чоловічих команд з участю жінок.

У змаганнях взяло участь 6 команд: три команди з 1, 2 та 3-го курсів факультету фізичного виховання і спорту, збірна команда магістрів та IV курсу факультету фізичного виховання і спорту, збірна команда фізико-математичного та природничого факультетів та команда Наукового ліцею.

Під час спортивних змагань боротьба між командами була емоційною, насиченою та завзятою. Учасники продемонстрували силу духу, наполегливість та жагу до перемоги.

У запеклій боротьбі місця

фізико-математичного факультету.

- Як Ви почали займатися волейболом?

- Займатися я почав ще з 5 класу в школі. Вступивши до університету, одразу пішов до факультету фізичного виховання і спорту. Знайшов, де займаються волейболом, та запитав у викладача, що вів заняття з волейболу, чи можу я займатися у команді. І після того почав грати.

- Хто спонукав Вас взяти участь у спартакіаді?

- Загалом, запропонував тренер. Він сказав зібрати команду. Я

команда трохи втомилась, запал згас і перевага була за суперником. Та завдяки характеру та силі духу, ми вистояли та перемогли у третьому таймі, здобувши 3 місце. Суперники були сильні, тому що деякі грають на професійному рівні у Вищій лізі.

- Чи задоволені Ви результатом? Розкажіть про враження, які лишилися по закінченню змагань.

- Загалом, задоволений, але хотілося б краще. Хоча, на мою думку, краще перше чи третє місце, але не друге, тому що ти або не допрацював, або тобі пощастило. Враження

розподілились таким чином:

I місце — збірна команда магістрів та IV курсу факультету фізичного виховання і спорту;

II місце — команда III курсу факультету фізичного виховання і спорту;

III місце — збірна команда фізико-математичного та природничого факультетів.

За словами учасників, подібні змагання не проводилися від початку COVID-19, тому це була чудова нагода проявити і продемонструвати свої вміння.

Оскільки збірна команда фізико-математичного та природничого факультетів встояли та обійшли досить сильних суперників з факультету фізичного виховання і спорту, посівши III місце, редакція вирішила поспілкуватися саме з ними. Ми взяли інтерв'ю в одного з гравців збірної команди Тимофія Приходько, який навчається на II курсі

загорівся цією ідеєю та почав шукати людей. Зі мною ходили на тренування чотири хлопці з мого факультету та один хлопець з природничого. Також до команди приєдналися дві дівчини. Вони так само тренуються, але у секції для дівчат. Команди збиралися важко, але нам вдалося.

- Як у Вас стосунки в командою?

Яка була атмосфера під час гри?

- Особисто у мене стосунки з іншими чудові завжди. Звісно, без сварок не буває, але я зводжу конфлікти до жартів. І потім все добре. Атмосфера була комфортна. Ми сміялися та відпочивали. Просто кайфували від процесу. Адже у мене принцип, якщо я не отримую кайфу від процесу, то сенсу грати немає.

- Який момент протягом трьох днів змагань Вам запам'ятався найбільше?

- Коли ми грали останню гру, то перший тайм ми виграли. На другий

лишилися класні, тренер дякував за участь, а ми лишилися задоволені від того, що це все відбулося і ми не стоїмо на місці.

Також, тренер Микола Саранча, який керував командами учасників, розповів про юну команду Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка. Він сказав, що хлопці та одна дівчина з величезним бажанням взяли участь у боротьбі з досвідченими командами. Команду зібрав та очолив Назар Фролов, юний волейболіст, який навчається у 10 класі. Усі добре постаралися, а також сказали, що з радістю візьмуть участь у наступних змаганнях.

Учасники лишилися задоволені. А по закінченню, за сприяння студентського профкому нашого університету, переможцям змагань були вручені призи.

Ольга Інюшкіна

Чому було дві дати святкування Різдва Христового?

Православна церква України перейшла на новоюліанський календар з 1 вересня 2023 року. Відповідно до цієї зміни Президент Володимир Зеленський підписав Закон про перенесення дат святкування Різдва Христового (25 грудня), Дня Української Державності (15 липня) та Дня захисників та захисниць України (1 жовтня). Парламент ухвалив цей документ 14 липня 2023 року із наголошенням у пояснювальній записці, що зміна дат потрібна для того, щоб «відмовитися від російської спадщини».

Серед громадян почали ширитися голоси як у підтримку цього рішення, так і голоси невдоволення змінами, тому наша редакція вирішила з'ясувати, як так сталося, що існує дві дати святкування Різдва Христового?

Католики, греко-католики і православні святкують Різдво Христове в один день — 25 грудня, проте роблять вони це за різними календарями. Країни Заходу живуть за Григоріанським календарем, а Росія, Грузія, Сербія і, до недавнього часу, Україна — за Юліанським.

У 45 році до н.е. Юлій Цезар запровадив свій календар — Юліанський. Проте згодом виявилось, що він був неточним, бо оберт Землі навколо Сонця відбувався повільніше. Свята почали зміщуватись, а за 1 500

років календар відстав приблизно на 10 днів.

В той час Папа Римський Григорій

XIII вирішив змінити календар, зробивши деякі роки високосними. Таким чином, він зменшив неточність

до 26 секунд на рік. У 1582 році Григорій XIII для компенсації відставання наказав пропустити 10 днів. Після 4 жовтня настало 15. Його календар назвали — Григоріанським.

Через політичні мотиви не всі країни перейшли на новий календар і Україна, яка була в складі Російської імперії, відповідно теж. У 1918 році Українська Народна Республіка перейшла на новий григоріанський календар. Більшовики теж його запровадили, але не церква. Люди почали жити за «новим стилем», а церква за старим.

Різниця між календарями зараз становить 13 днів. Приблизно у 2100 році за Юліанським календарем Різдво припадатиме вже на 8 січня.

Образ українського Різдва намагалися стерти з пам'яті народу. У 1920 році, під час окупації частини

України більшовиками, були заборонені усі релігійні свята. За святкування могли ув'язнити, проте люди все одно продовжували таємно святкувати Різдво.

Після 1935 року радянська влада вирішила впровадити штучно створене свято — Новий рік. Його мета — повністю замінити всі Різдвяні свята для забуття історичної пам'яті та відходу від своїх традицій.

У січні 1972 року відкрите святкування Різдва у Києві було скасоване. Все через те, що радянська влада почала арештовувати відомих українських діячів.

Наприкінці 1980-х р.р. зазвучали колядки, а після здобуття Україною незалежності вони вільно лунали в українських містах.

Анна Девізорова

Незабаром у нашому домі Різдво та Новий рік

За новим календарем Різдво святкуємо 25 грудня. Великому Святу передував Святий вечір. В Україні з давніх-давен вірили у магічну силу слова та дії, тобто обряду. Наші предки вважали, що все, що робиться в цей вечір, приносить щастя, спокій, добро і мир у родину.

Немає сьогодні печей, не добувають вогонь для розпалювання 12-ти полін, які сушилися останнього місяця, останніх 12 днів. Та все ж, старші господині намагаються зберегти отой святковий затишок у своїй оселі, готуючи 12 страв, а саме: узвар (компот із сухофруктів), горох, квасолу, смажену капусту, рибу, вареники (із капустою, картоплею, з маком, із сушиною – розмочували сухі фрукти, проціджували на друшляк, дрібненько різали і це була начинка для вареників), картоплю, гриби, кашу гречану, голубці з пшеном, коржі з маком. Страви були пісні, бо це був останній день посту.

Найголовнішою стравою була кутя. Кутю варили з ячменю чи пшениці, добавляли мед, мак та родзинки. Кутя була обов'язковою стравою, бо це – поминальна страва. Перед тим, як сідати вечеряти, читали «Отче наш...», а потім найстарший за віком в родині запрошував усіх, хто помер у цій родині, на вечерю.

Ще обов'язково ставили Дідуха. Дідух – символ роду, добробуту, достатку. Вважалося, що душі прилітають у цей вечір і кожна має місце на Дідуху, бо для неї заготовлений маленький букетик, який влітається у великий сніп, ім'я якому Дідух. Повечерявши, залишали все на столі для душ, які прийдуть вечеряти вночі. Дідух, бажано, ставила на покуть «невинна» душа – дитина до 7 років.

На столі обов'язково горіла свічка, калася сіль, три хліби або калачі. Сідала родина вечеряти тоді, коли на небі з'являлася перша зірка, саме вона сповіщала про народження Ісуса. Колись господар на вечерю ще запрошував Мороза, Вовка, Вітер. Ці персонажі могли зашкодити протягом року у господарстві, якщо їх не вшанувати у цей вечір.

Святий вечір – це спільна вечеря всього роду. Якщо когось немає вдома, для нього кладуть

ложку і залишають місце за столом. Обов'язково перед вечерею згадують ім'я того, кого немає вдома.

В українців був ще дуже гарний звичай. В цей вечір відвідували бабусю з дідусем та хрещених батьків, а також пригощали бідніших сусідів. Звичайно ж, обмінювалися подарунками.

По вечері діти бігли по хаті, квочили, гелготали, тобто імітували звуки домашньої птиці, щоб вона гарно велася у господарстві. Мама обдаровувала дітей гостинцями. Старші з родини теж відвідували у цей вечір своїх батьків.

На наступний день Різдво. Найголовніше дійство – виконання колядок. Не у всіх куточках України колядували на перший день Різдва. На Поділлі колядують на другий день Різдва, а у Закарпатті – у Святий вечір. Колядували діти, молодь, а також дорослі чоловіки та жінки.

Колядники ділилися на кілька груп за мотивами колядок: хліборобські, мисливські, військові, казково-фантастичні, весільні, біблійно-релігійні. Звичайно ж, виконувалися колядки у господі відповідно до того, чим займався господар. Біблійно-релігійні колядки співалися всім, правда, вони були поширені в Україні з другої половини XIX століття.

Першими завжди йшли колядувати діти. Ходили

колядувати із зіркою та дзвониками. Обов'язково у зірки повинно було бути 7 променів, бо Бог створив світ за 7 днів.

Ходили колядувати ватагами (групами). Щонайменше у ватазі було 5 осіб – «береза», звідноша (звіздар), дзвонар, міхоноша та запасний, який допомагав міхоноші.

Колядники, які ходили із зіркою, колядували у хаті. Саме «береза» запитував у господарів дозволу на колядування. «Пане господарю, благословіть Христа славити», - вигукував під хатою «береза». Дзвонар дзвонив у дзвони, звідноша носив зірку, міхоноша носив інструмент, на якому грали під час колядування. Обов'язково колядники повинні були дочекатися дозволу колядувати. Після колядки обов'язково було вітання

господарям.

«Вітаємо, Вас із цими святами, Щоб Ви прожили з року до року, В мирі, спокої, при добрім здоров'ї, А Ви, хлопці-молодці, кажіть: Дай Боже, Дай Боже, Дай Боже.

Поможи всім, Боже, ці свята мирно просвяткувати та інших в мирі і радості діждати. Низько кланяємося Вам. Здорові будьте, з миром залишайтеся. Хай буде мир в Україні і на всій землі».

Новий рік

Найголовніше дійство на Новий рік – це Багата вечеря, Щедрий вечір, Маланки. На Багатий вечір знову варило кутю. У нас, на житомирському Поліссі, її засмачували смальцем із цибулькою. Страви, а їх було більше дванадцяти, були скоромні, бо закінчився піст і можна було їсти все.

Обов'язковими стравами були: кутя, узвар, вареники, пироги з м'ясом, гречані млинці на смальцеві, ковбаси, запечене м'ясо, тушковане м'ясо тощо.

Після вечері дівчата йшли щедрувати. Щедрують для того, щоб у оселі господарів був достаток і спокій аж до інших свят. Щедрівки, як і колядки, мають такі ж мотиви.

У цей вечір відбувалося цікаве обрядове дійство із «козою», яке виконують хлопці. Окрім «кози» є ще «кіт», який нявчить та просить сала, козовод, що веде «козу» на мотузці.

Коза – символ достатку, благополуччя.

Інше дійство – «Маланки». Знову розігрує її ватага хлопців. «Маланка» – це переодягнений хлопець у дівчину, «орач», «сівач», «дід із батоном», «ведмідь», «коза», «журавель», «циган», «циганка», «чорт з ріжками». Ватага рухається вулицями. «Циганка» чіпляється до усіх зустрічних ворожити, «циган» – коней міняє, «ведмідь» танцює, «коза» грає на скрипці, «журавель» – найвищий парубок – вибиває в барабан. Щедруючи, хлопці висміюють непутящих господинь. Всі названі персонажі танцюють та веселять інших.

Була колись ще «Маланка» дівча. Дівчата вибирали найдостойнішу з-поміж себе й одягали її «молодою» (нареченою). Її одяг яскравий та багатий – вінок, стрічки, намиста. Інша дівчина одягалась у «молодого» – «Василя». Дівчата з «Василем» та «Маланкою» до хати не заходять, щедрують під вікном. Обов'язково у цій ватазі є ще скарбник – дівчина, яка збирає подарунки.

Цей вечір тихо переходить у Новий рік. Колись вважалося, що у цю ніч «розкривається небо» і можна просити все, що тобі хочеться мати у цьому році.

Вранці, поспавши зерном у своїй домівці, діти йшли вітати родичів, сусідів, знайомих із Новим роком. Вірили, що першим до хати прийти та першим посіяти має хлопчик, бо він принесе щастя у господарство. У перший день Нового року до всього у природі уважно придивлялися, бо кожна дрібниця щось віщувала, попереджала, підказувала господареві.

На обід усі родичі сходилися до найстарших у роді. Дуже добре, якщо в перший день Нового року випаде сніг – рік буде щасливим.

А для українців, дай Боже, 2024 рік буде й мирним.

Марія Масловська

Чемпіонка світу із combat ju-jitsu навчається у ЖДУ

Студентка нашого університету Віолетта Кумечко 11 листопада, у перший день Чемпіонату світу із combat ju-jitsu, здобула переможне 1 місце серед жінок та 1 місце серед юніорів! Наша журналістка взяла інтерв'ю у пані Віолетти, де розпитала її про спортивні досягнення.

- На сайті однієї з професійних асоціацій combat ju-jitsu сказано, що цей вид єдиноборств «заснований на техніці та принципах «старих шкіл» Дзю-дзюцу, коли вони формувалися для війни та рукопашного бою на знищення супротивника. Тому у combat ju-jitsu головним є не формальне виконання технік, а ефективність у реальному бою». Поясніть нашим читачам: як відбувається у представників Вашого виду спорту сам бій, якщо потрібно знищити суперника?

- У Комбат Дзю-дзюцу немає поділу техніки на удари, кидки, удушення і больові прийоми. Один рух в різних умовах реалізує різні свої сторони. Не можна ефективно об'єднати прийоми дзюдо, карате, кікбоксингу, айкідо та інших видів єдиноборств, які отримали свою самобутність і впізнаність в результаті свого розвитку, в одне ціле. Кожна з цих систем досить ефективна сама по собі і має власну, відмінну від інших, біомеханіку рухів. Саме тому спроби поліпшення своїх систем шляхом введення структури руху з іншої системи, що роблять останнім часом, виявляються мало-ефективні. Правильніше було б борця навчити трохи ударній техніці, наприклад, техніці спрощеного боксу, яка базуватиметься на його борцівських рухах і навичках. А боксера навчити простим прийомам боротьби, які можуть органічно вписатися в

техніку боксу. Тобто, важливо не порушувати усталені стереотипи, які дозволяють бійцеві ефективно діяти в реальному бою.

- Чому Ви обрали цей вид єдиноборств? Що Вам подобається в цьому спорті?

- Я вирішила займатися combat ju-jitsu тому, що цей вид схожий на дзюдо та боротьбу самбо. Я вирішила спробувати виступити на Кубку України і зайняла 1 місце та виграла путівку на Чемпіонат світу. Поступово я зрозуміла, що цей вид спорту мені дуже подобається, і я хочу досягти успіхів в ньому.

- Як Ваші рідні ставляться до Вашого захоплення? Чи підтримують?

- Мене підтримувала і підтримує до цього часу мій тренер та моя мама.

- Яку Ви мету ставили перед собою на початку свого спортивного шляху?

- Хотіла досягнути свого кращого результату. Побачити максимум, на який я здатна.

- Скільки часу зазвичай у Вас займає тренування?

- Я тренуюсь шість разів на тиждень по дві години на добу.

- Як Ви поєднуєте своє особисте життя, навчання та заняття єдиноборствами?

- За всі роки мого тренування я вже навчилася поєднувати своє

життя з тренуванням, а тепер так само і з навчанням в університеті, не заважаючи спорту.

- Чи маєте якусь особливу дієту?

- Ні, але намагаюся дотримуватися режиму, важливо відрегулювати сон та харчування. П'ю воду, їм багато вуглеводів. Жири тільки на сніданок, наприклад, яйця. На обід гречку чи макарони, увечері салат чи авокадо. Замість солодощів – фрукти. Зараз я скидаю вагу, тому намагаюся пити менше кави, хоч дуже її люблю. Їм маленькими порціями. У період активних тренувань потрібно вставати із-за столу голодним. Тобто, з одного боку, насичення відчуваю, але розумію, що могла би зі'їсти ще.

- Що Вас надихає під час тренувань, під час змагань?

- Мене мотивує те, що я можу відібратися на великі змагання.

- З якими труднощами Ви зіштовхуєтесь під час тренувань?

- Труднощами стали травми на тренуванні.

- Ви стали чемпіонкою світу у combat ju-jitsu. Що дали? Яку мету Ви маєте зараз?

- Планую відібратися на Чемпіонат Європи

- Ким Ви себе бачите через 10 років?

- Я хочу бути титуловою спортсменкою, чемпіонкою світу та Європи у дорослому combat ju-jitsu.

Надія Приценко

Шлях від стендап-коміка до волонтера

Війна в Україні змінила життя багатьох людей. Дехто пішов на фронт, хтось став волонтером, а хтось продовжував працювати у своїх звичайних професіях. Однак, є й ті, хто зміг поєднати свою роботу чи хобі з волонтерською діяльністю та за допомогою соціальних мереж збирає мільйони гривень на допомогу українському війську. Ми згадаємо лише декілька відомих українських стендаперів, що за час повномасштабного вторгнення почали поєднувати комедію із волонтерством та благодійністю.

Василь Байдак - український стендап-комік та волонтер. У 2012 році він разом із колегами – Олександром Сердюком, Олегом Свищем та Вадимом Козедубом – створили комедійну команду, що мала назву «Воробушек». Пізніше створив театр абсурду з аналогічною назвою. Василь Байдак брав участь у різних телешоу, зокрема у «Лізі Сміху», де був капітаном команди «Воробушек». Зараз комік часто бере участь у шоу на каналі «Підпільний Stand Up», а також знімає сольні концерти.

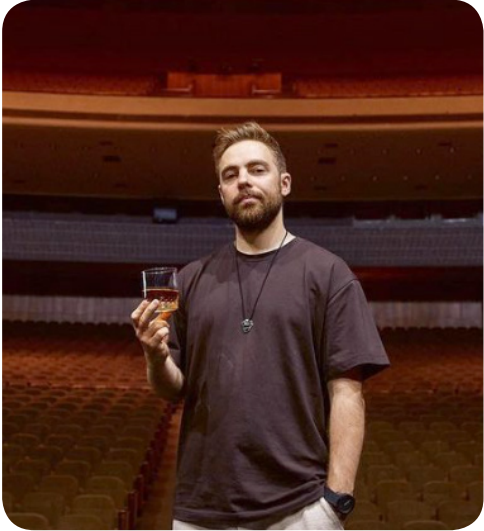
Весною 2022 року, разом із дружиною, Василь Байдак влаштував масштабний благодійний збір на закупівлю препаратів, що пришвидшують загоєння ран, для лікарні та поліклініки Миколаєва. Тоді він мав зібрати 160 тисяч гривень. Зараз масштаби відрізняються.

Наприклад, у свій день народження, 14 січня, Василь Байдак написав на своїй сторінці в Instagram наступне: «В мене днюха! Звичайно, традиційно — найкращий подарунок зараз — це донат на ЗСУ. ГРАЄМО В ГРУ. Є дві банки на

ЗСУ. Одна — щоб я постригся. Інша — щоб не чіпав волосся. Яка банка збере більше коштів на ЗСУ — то я і зроблю сьогодні на благодійному аукціоні». Найбільше людям сподобалась ідея стригти волосся. Так Василь зібрав 1800000 гривень на потреби ЗСУ.

Байдак і далі продовжує збирати гроші на підтримку армії, вигадуючи кумедні відео з піснями про підтримку зборів. Одного разу комік повторив образ українського співака Андрія Миколайчука, а пісню «Піду втоплюся» переробив на пісню «Піду втоплюся у річці глибокій, якщо на БПЛА Shark не зможу зібрати». Аудиторія коміка збрала навіть більше, аніж було потрібно, тому Василь продовжив збір та докупив ще один БПЛА Shark.

Антон Тимошенко - український стендап-комік, сценарист та радіоведучий. Був у ролі ведучого комедійного шоу «Гомін Аут» на радіо «Промінь». Двічі перемагав у шоу «Розсміши коміка» та брав участь у «Лізі сміху». Зараз є резидентом клубу «Підпільний Stand Up». У своїх сольних концертах Антон неодноразово зачіпав теми політики, адже за освітою він політолог. Але, розуміючи свою відповідальність перед аудиторією, від початку повномасштабного вторгнення він почав свою благодійну діяльність. Кожного дня на його сторінці в Instagram можна побачити репости благодійних зборів.

«Протягом повномасштабного вторгнення Тимошенко зібрав два Жовтневих палаці і 3 млн грн для ЗСУ в турах Україною та Європою. Нині триває всеукраїнський тур. Його фінальний концерт, квитки на який придбали 3457 глядачів, відбудеться у Палаці «Україна». Це найбільший суто концертний майданчик країни», - пише «Forbes Ukraine».

Окрім власної залученості до благодійних зборів, комік постійно наголошує на актуальності таких подій. 25 вересня у подкасті «Гуртом та вщент» Антон Тимошенко засудив

українську блогерку Юлію Вербу за «мовчазні донати. «У неї мільйонна аудиторія, я зайшов на її сторінку, і думав, що у неї мають бути якісь збори, але вона просто живе життя, і цього достатньо», - коментує Антон Тимошенко. На щастя, конфлікт комік та блогерка врегулювали.

«Леві на Джипі» - незалежний український гумористичний канал, який заснували Андрій Лузан, Микола Зирянов та Валентин Міхненко. На момент створення канал був російськомовним, але з початком повномасштабного вторгнення хлопці повністю перейшли на українську мову. Окрім цього, створили благодійний фонд «Леві на Джипі».

Хлопці активно поширюють збори на своїх сторінках у Instagram та YouTube. Їх фонд має офіційну сторінку, де можна дізнатись усі потрібні дані. З сайту фонду «Левів на Джипі» можна дізнатись такі факти:

«Наш фокус – Ми взяли на себе обов'язок забезпечувати бійців саме першої лінії фронту, а також бійців гарячих точок».

«Напрями зборів – Ми вирішили сфокусувати всі свої сили на 4 напрямках зборів.

Це дозволяє налагодити всі постачання та закуплятися ефективно. Автівки (79 штук),

дрони (114 штук), рації (99 штук), тепловізори (84 штуки)».

На запитання журналіста «Суспільне Новини» скільки грошей було зібрано, Валентин Міхненко відповів так:

— Суму не зможу сказати, але точно більше

16 млн грн за весь період. Закупівлі йдуть постійно, за весь час придбали більше 30 автомобілів. Пам'ятаю, в нас був етер з Владом Савченком. Це бізнесмен в IT-сфері. Він за весь час нам надонатив більше 350 тис. грн. Є донати і по 20 грн, є і по 30 тис. грн. У нас різна аудиторія з різним рівнем достатку, тому кожен донат приемний та важливий.

Отже, волонтерська діяльність блогерів має важливе значення для України. Вона допомагає Збройним Силам України, постраждалим від війни та зміцнює дух нації. Блогери, які використовують свою популярність для допомоги Україні, заслуговують на повагу та підтримку.

Ольга Присяжнюк

Фото взято з Інстаграм-сторінок Василя Байдака, Антона Тимошенка, «Леві на Джипі», «Фонд Левів на Джипі».

Також передали			
Перед тим як сфокусуватися на основних 4 напрямках ми встигли передати:			
Генератори: 24 шт.	Аптечка: 70 шт.	Бронежилет: 200 шт.	Тактичне взуття: 95 пар
Навушники активні: 60 пар	Наколінники: 110 пар	Окуляри тактичні: 80 пар	Павербанк: 45 шт.
Рукавички тактичні: 100 пар	Підсумка під АК: 35 шт.	Розвантаження: 61 шт.	РПС: 67 шт.
Рюкзак бойовий: 52 шт.	Спальник: 50 шт.	Сорочка тактична: 25 шт.	Турнікети: 210 шт.
Форма військова: 115 шт.	Шолом: 90 шт.	Планшети: 25 шт.	

Моє життя в окупації

24 лютого 2022 року я прокинулась від повідомлень та телефонних дзвінків моїх друзів. Всі в один голос кричали про те, що почалась війна і потрібно якомога швидше виїхати з Херсону. Моя мама з вітчимом на той момент їхали з Одеси додому і також телефонували мені, кажучи, що велика колона воєнної техніки рухається в бік нашого міста. Мій мозок не сприймав початок війни до останнього моменту, бо як у XXI столітті таке може трапитись, та ще й зі мною?

Розуміння всієї ситуації до мене прийшло лише тоді, коли, виходячи на подвір'я, я побачила пожежі на лівому березі Дніпра, та перший раз в житті почула вибухи та звуки пострілів. 24 лютого для мене став найстрашнішим днем за все моє життя. Через те, що наш будинок знаходиться біля річки та неподалік Антонівського мосту, ми не тільки все чули, а ще і бачили все на власні очі. За цей день я кілька разів прощалася з життям, чуючи свист ракет, які пролітали над дахом нашого будинку.

У першу ніч я не на секунду не закривала очей, ми сиділи з моїми друзями та спілкувалися по телефону, щоб бути впевненими, що з нами все добре. Досі пам'ятаю, як о четвертій ранку я вийшла на вулицю та вперше побачила винищувачі, які пролітали над річкою в бік мосту, випускали снаряди та поверталися.

25 лютого мої батьки сказали, щоб я збрала речі, та ми поїхали до квартири, яка знаходиться подалі від мосту, у центрі міста. Ввечері цього ж дня нам повідомили, що росіяни зайшли до Херсону. Тиждень я взагалі не виходила на вулицю та спала по 3-4 години.

Коли я перший раз вийшла з батьками в магазин, на вулицях було безлюдно, але в магазинах були нескінченні черги. Ми закупили

продукти по максимуму, як пізніше виявилось, дуже вдало. Я точно не пам'ятаю, скільки тривав дефіцит продуктів, але що більше двох тижнів, то це точно. Два тижні ми прожили в квартирі і вирішили повернутися додому. На той момент ще був мобільний зв'язок та інтернет, тому я дивилася фільми, серіали, щоб хоч чимось себе зайняти.

В кінці березня повернулася моя подруга і ми почали потрохи виходити на прогулянки своєю компанією, яка залишилась. Так тривало десь до травня. Перед 9 числом зник абсолютно весь зв'язок і ми почали заходити до кожного додому, щоб позвати на прогулянку.

Десь у кінці травня провели російську мобільну мережу та почали продавати сімки. Вибору не було, зв'язок був потрібен. Продавали по одній сім-картці на людину, але під паспорт. Місто потрохи звикало та поверталось до життя. В середині червня людину, з якою я була особисто знайома, забрали в полон. Сказали йому, що на три дні, але не було його два тижні. Родичі цієї людини вже втрачали надію, але добре, що все обійшлося. Він розповідав, що годували їх пачкою галетного печива на цілий день, спали вони в підвалі на матрацах.

Ми як могли пристосовувались до життя в

окупації. Нам навіть вдалося нормально відсвяткувати день народження моєї подруги та моє. Одразу після цього мої батьки відвезли нас в Скадовськ до бабусі цієї подруги, яка нас запросила до себе в гості. Через три тижні нас забрали через те, що почали казати про підірваний міст.

У вересні почалось дистанційне навчання, але російські військові ходили по домівках та змушували школярів виходити до їх школи. Мене це оминувало, тому я продовжувала вчитися онлайн. На початку листопада в усьому місті зник зв'язок, світло та вода. Мої батьки знову збрали речі та ми поїхали до батьків мого вітчима в Генічеськ. І це було найгірше рішення.

11 листопада я прокинулась і побачила новини про деокупацію Херсону та підірваний міст. В цей момент я була дуже рада, але й також розуміла, що залишилась на лівому березі, без можливості переїхати по мосту додому. До Нового Року ми були в Генічеську, але я вже знала, що ми виїдемо.

Вже 2 січня вітчим відвіз нас з мамою до кримського кордону, який ми швидко пройшли, і сіли в автобус, який вже чекав на нас. Ми їхали шість днів, проходили кордони по 7-9 годин. Все ж таки добралися до Польщі та зупинилися у моєї сестри. Відсвяткували там Різдво

та, нарешті, поїхали до Херсону. Я не можу описати свої почуття в той момент, коли побачила напис «Херсонська область». Це був один з найщасливіших днів мого життя!

Ми трохи побули в Херсоні, збрали речі та переїхали в Миколаїв. Перший час мені було незвично бачити ціни в гривнях, людей, які хоч і рідко, але спілкувалися українською мовою. Я змогла повернутися до нормального навчання, хоч і дистанційного.

У мене була дуже погана підготовка до екзаменів, тому що більшість навчання я пропустила. Все ж таки, склавши НМТ, я почала вибирати університет. Я не знала, ким хочу бути, але я знала що місто, в якому я буду навчатися, повинно бути більш безпечніше, ніж Миколаїв.

Я обрала Житомир та спеціальність «журналістика», а точніше, мене більше приваблювало оте «PR та зв'язки з громадськістю». Перед тим, як переїхати, я завела собі кота, так як всі мої тваринки, нажаль, не можуть жити в квартирі. Ми приїхали з мамою до Житомира, знайшли мені квартиру, мама поїхала, а я залишилась. Але я вже приїжджала у гості додому та повернусь знов, на новорічні свята.

Олександра Сухачова,
студентка 1 курсу ЖДУ

Педагог, який врятував життя своїм учням

Голодомор...

Науковці встановили, що у червні 1933 року за добу, у середньому, в Україні помирало 28 тисяч осіб.

Проте навіть у такі важкі часи знаходились люди, які, попри небезпеку, допомагали та рятували інших.

Одним з таких був Василь Івчук. У 1932 році його було призначено директором школи у селі Дударкові Бориспільського району Київської області. Вже влітку він розумів, якими важкими будуть осінь та зима, тому заснував при школі «підсобне господарство для трудової практики учнів». Для нього він орендував у колгоспу землю, дві корови та коня. Підсобне господарство посприяло організації безкоштовних сніданків для учнів у школі. Ті, хто гарно навчався, міг отримати «премію» у вигляді двох шматочків хліба. Окрім того, задля запобігання розповсюдження педикульозу серед дітей, Василь Івчук влаштував для своїх учнів «лазневі дні» у заможних селян.

Їжі дітям все одно не вистачало і тоді Василь Івчук домовився з керівництвом Дарницького м'ясокомбінату, щоб школярі працювали на комбінаті у межах «виробничої практики» і заробляли собі харчі. Платню дітям був черпак юшки в день. Ця робота та черпак юшки врятували життя понад двохсот школярів та вчителів. А у селі Дударкові під час Голодомору померло 153 людини, хоча очевидці говорять про майже 400 осіб. Проте серед них не було жодного школяра.

У 1938 році Василя Івчука звинуватили в участі у контрреволюційному

повстанському русі, «метою якого був відрив України від Радянського Союзу та приєднання до Польщі». 28 вересня 1938 року було ухвалено рішення про його розстріл, а 2 жовтня того ж року вирок було виконано в одній із київських в'язниць.

Син педагога доклав зусиль для відновлення чесного імені свого батька і 15 серпня 1958 року Василя Івчука було посмертно реабілітовано.

21 листопада 2007 року Василю Івчуку було посмертно присвоєно звання «Герой України» з удостоєнням ордена Держави «за героїзм і самовідданість, виявлені у врятуванні життя школярів під час Голодомору 1932-1933 років».

Вічна пам'ять героям!

Анна Девізорова

«Перепікання дитини» - дивний український обряд

Сучасна медицина просунулась далеко вперед. Народні методи більше не є актуальними для сучасної України. А як щодо старих обрядів та звичаїв?

Один з таких народних методів – перепікання дитини. Малюків, що хворіли на сухоти та грижу, клали на лопату, аби «допекти» їх у печі. Цю практику застосовували і для недоношених діточок, адже за словами старих людей такі діти «ще не дійшли, не допеклись» в утробі матері. «Перепікання дитини» було дуже популярним на території Житомирщини, Чернігівщини, Волищини та Полісся. Навіть у глибинках Білорусі практикували подібний обряд.

У селах, що були далеко від міст, не було лікарень, а тому діагноз ставила місцева знахарка. Уся подальша робота лягала на плечі або найстаршої жінки у селі, або ж знахарки. Вони набирали води з криниці, замішували тісто та замотували дитину у нього. Зазвичай, робили отвори для очей та носу, аби дитина не задихнулась. Далі прив'язували малюка до лопати і клали у теплу піч, щоб вилікувати від хвороб.

Тижневик «Вісник» пише наступне: – На Волинському Поліссі у 1984 році був записаний цілий обряд. Мати питала: «Що ви-те печете?» Знахарка відповідала: «Сушки-лушки» (сушки – тобто сухоти). Або ж казала: «Хліб гнітю». «Печіте, печіте, коб їх не було». Розмова повторювалася тричі, і баба тричі відправляла дитину у теплу піч.

Олександра Кондратович у своїх

записах про обряди згадувала, що у печі могли і дорослих лікувати. Наприклад, від кашлю, різних застуд. Про цей обряд вона почула від своєї матері. Ось як про це пише тижневик:

– Спочатку випалювали піч, у не дуже гарячу клали вівсяну соломку, яку добре змочували, бо овес найліпше допомагає. Хвору людину вктували і засовували у піч ногами по груди, щоб не було навантаження на серце. Лежав так хворий з годину, а якщо не дуже гаряче було, то й кілька. Вигрівався, потів, одужував.

З приходом радянської влади на територію України знахарів та знахарок переслідували. Саме це стало причиною зникнення такого обряду на теренах України.

Ольга Присяжнюк

P.S. Деталі за посиланням: <https://visnyk.lutsk.ua/news/nashi/60854-u-poliskykh-selax-u-pechi-zapikaly-nedonoshenyx-xvoryx-ditei/>

Вплив фотографії на світові події та суспільство

Фотографія як мова образів має унікальну можливість зафіксувати мить, особливо емоції, події, втілюючи в собі не тільки красу, але й жорстокість та глибокий сенс. Від створення фотоапарату пройшло чимало часу, і все більшої популярності набирає професія фотожурналіста.

У світі, у якому вирує інформація, фотожурналістика виступає як один з ключових елементів, формуючи усвідомленість суспільства та впливаючи на сприйняття дійсності.

Фотожурналістика існує з метою фіксувати дійсність та доносити її до людей. Війни та етнографічні розвідки стали основними факторами її існування та розвитку.

У першому випадку фотожурналістика використовується для документування подій війни, показу її перебігу, виявлення воєнних злочинів та висвітлення повсякденного життя людей в часи війни. Важливо показати, що війна йде не лише на лінії фронту, а й у тилових, ніби мирних містах і селах.

У другому випадку фотожурналістика використовується для фіксації місцевих особливостей життя народу, флори та фауни, яка його оточує, рельєфу, етнографії та архітектури. Ці фотографії стають цінним матеріалом для наукових досліджень, етнографічних збірок та енциклопедій.

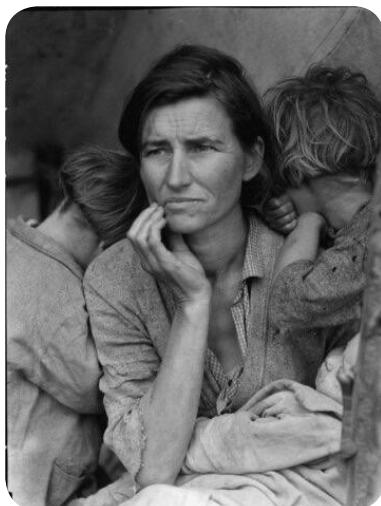
Не менш важливим фактом є те, що фотографія стала настільки важливим інструментом, що без ілюстрацій зараз не випускають майже жодного матеріалу у друкованій та електронній пресі. Людям вже складно довіряти буквенній інформації, яка не має фотодоказів чи візуальних образів, про які йдеться у матеріалі.

Зафіксовані емоції мають значний вплив, можуть бути досить емоційно зарядженими та використовуватися як докази злочинів, скоєних проти людства. Наприклад, фотографія Едді Адамса «Страта в Сайгоні» 1968 року. Цей кадр змінив ставлення американського суспільства до війни у В'єтнамі. Не можна не відчувати жах, відразу під час перегляду фотографії – адже людина розуміє, що дивиться на людську смерть.

Змінила історію США фотографія американської фото-

графіні-документалістки Дороті Ланж (1895-1965), однієї з найвпливовіших фотографів ХХ століття. Працюючи в міській та сільській місцевостях по всій Америці та за її межами, Ланж спрямовувала об'єктив на людські страждання та труднощі, щоб створити пронизливі портрети людей та місцевостей. Фотографом рухала надія вплинути своїми фотознімками на соціальні та політичні процеси в країні. Найбільш відоме фото Ланж «Мати-мігрантка» стала символом Великої депресії.

Згодом Ланж працювала з

новоствореним історичним відділом Адміністрації захисту фермерів, урядовим агентством, яке просувало програму Франкліна Д. Рузвельта «Новий курс». Фотографії мали настільки сильний емоційний вплив на людей, що організація найняла певну кількість фермерів для документування умов життя в Америці під час Великої депресії. Були зроблені фото, на яких зафіксовані картини бідності у Сан-Франциско, життя фермерів та механізація в штатах Оклахома, Арканзас і Техас, тяжке становище бездомних сімей у пошуках кращого життя на Заході, жахливі умови проживання трудових мігрантів і табори у Каліфорнії.

Фотографія – це потужний інструмент, який може змінити світ. У випадку війни в

Україні фотографія допомагає людям з інших країн зрозуміти масштаби трагедії, яка відбувається в нашій країні, і змусити світ виступити проти агресії.

Фотографії зруйнованої інфраструктури, загиблих і поранених людей, біженців і волонтерів – це свідчення воєнних злочинів, які вчиняє російська армія. Ці фотографії допомагають формувати громадську думку про війну і змушують людей виступити проти агресії.

Фотожурналісти, які працюють в Україні, ризикують своїм життям, щоб задокументувати війну. Вони стикаються з небезпеками на лінії фронту, у місцях обстрілів і бомбардувань. Однак їхня робота життєво важлива для того, щоб світ дізнався правду про війну в Україні.

Кілька прикладів того, як фотографія вплинула на війну в Україні:

Фотографії Маріуполя, який російські війська зруйнували майже повністю, викликали шок і обурення в усьому світі. Вони допомогли звернути увагу на жахливі наслідки російської агресії.

Фотографії вбитих дітей стали символом війни в Україні. Вони показали, що так зване СВО – це не просто конфлікт між двома державами, а й геноцид українського народу.

Фотографії українських біженців, які тікають від війни, викликали співчуття і підтримку в усьому світі. Вони допомогли залучити міжнародну допомогу для України.

Отже, фотографія, як мова образів, є потужним інструментом, спроможним відтворювати не лише красу, а й жорстокість та глибокий сенс подій. Фотожурналістика, зокрема, визначає усвідомленість суспільства та впливає на сприйняття дійсності. За допомогою зображень вона допомагає фіксувати історію, викликає емоції, а іноді й мобілізує світову громадськість. В останні роки фотографія стала не лише ілюстрацією, але й потужним засобом аргументації, здатним впливати на глобальні суспільні та політичні процеси.

Оксана Коренівська

Я, Сова Олександра, учениця 11-А класу Наукового ліцею ЖДУ ім. І. Франка.

Для мене мотивацією написання поезії стала любов до сучасних поетів. Надихнувшись їхнім мистецтвом написання віршів, я почала писати також, вкладаючи у вірші кожну свою емоцію.

Говорити про те, що давно
вже втратило межі.
Жити тим, чого давно вже немає.
Мріяти тим, що зникло.
Мова любові.

Мова розпачі.
Створена зі слів та протиріч.
Мова, якою мовчать,
Мова, якою плачуть.

Іронія долі полягає у тому,
що голоси втратили міць.
Тверді та шиплячі, приголосні,
голосні.

Вимовою навчилися вбивати.
Лише достатньо пари складів.

Мовою зізнаються у коханні,
Мовою прощаються на війні.
Тихо, ніжно, назавжди.
Вона у серці, вона у легенях.

Нею думають, нею прощають.
Мова на вулицях, мова на вокзалах.
Вона, як куля або стріла Амура,
Вона милосердна, вона жорстока.

Нею пишуть казки,
Нею пишуть історію.
Тому запам'ятовуй кожен мій тихий
та шиплячий,
З тобою завжди будуть мої голоси.

Хелловін у ЖДУ

Страшне свято нечисті відзначається щороку в багатьох країнах світу. Люди обирають собі образ на Хелловін, роблять яскравий макіяж і вирушають святкувати. Цього року Хелловін припав на вівторок і приводом для вихідного, на жаль, не є. Студенти університету також вирішили долучитися до святкового дійства.

За роботу взялися студенти різних спеціальностей та факультетів. Одними з перших проявили ініціативу студенти 4 курсу спеціальності «Дизайн». Один з них, Добровольський Андрій, погодився дати коментар:

- Ми маємо завдання з предмету «Декоративно-прикладне мистецтво» - зробити фотозону на тему «Аліса в країні чудес». В роботі бере участь семеро людей, процес створення фотозони поділили на етапи, тому кожен має своє завдання. Процес створення нам дуже подобається, адже ми творчі люди. До того ж в компанії творити весело.

З приводу фотозони коментар дала Цветкова Олександра, першокурсниця, що навчається на спеціальності «Журналістика»:

- Мені, взагалі, дуже подобається свято Хелловін. Надзвичайно сподобалась фотозона, яку створили дизайнери з четвертого курсу. Стиль «Аліса в країні чудес» мені дуже імпонував. Взагалі, це цікава ідея для оформлення. Атмосфера в університеті була святковою. Студенти приходили з макіяжем та в різних хелловінських костюмах. Ми з групою теж вирішили долучитися, прикрасили кафедру журналістики за допомогою павутиння, кажанів та павучків. Також вдягнули костюми. Особисто я була вампіром.

Фотозон в університеті була безліч в першому, другому та четвертому корпусах. Тому усі бажаючі мали нагоду зробити купу гарних світлин.

Окрім фотозон, студенти першого, другого та третього курсів ННІ філології та журналістики влаштували тематичний благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ. Вони вбралися у різні костюми, продавали смаколики та влаштували лотерею. У підсумку вдалося зібрати 11 500 грн та безліч позитивних емоцій.

По закінченню дійства в університеті панував атмосферний вайб. Свято вдалося.

Ольга Інюшкіна

Джафарова Надія
11-Б

Ненза Надія
11 Бд-Журн

Благоднюк Олександра
21 Бд-Журн

Весельська Дарина
31Бд-Журн

Добровінська Руслана
16Бд-Вид

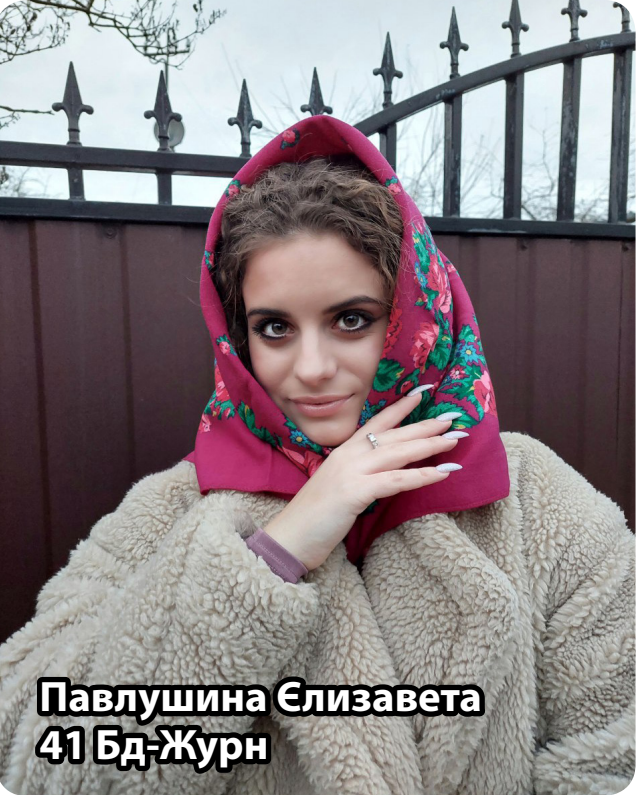
Загорулько Ксенія
21Бд-Журн

Калініченко Вікторія
21Бд-Журн

Яриновська Катерина
викладач кафедри слов'янської і
германської філології та перекладу

Павлушина Єлизавета
41 Бд-Журн

Денисюк Ірина
викладач кафедри теорії та
методики дошкільної й інклюзивної
освіти

Івашкевич Дар'я
10-А

Лиса Юлія
12 Мд-СО-Укр

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.
Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення
Наклад